

శ్రీరామచంద్రీపూజాసూక్తము.

సీతా కల్యాణము. యక్షగానము.

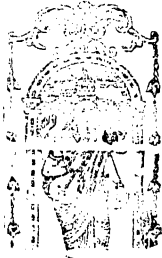
— (0) —

సంగీతకర్త;

శ్రీమూల వటపురి రామాను

జా చారి

ప్రకాశక:

శ్రీ కృష్ణ దేవరాయ ఆంధ్ర భాషానిలయము,
విజయవాడ
విభాగ కలెక్టర్లు

ప్రకాశక,
యల్లూరు,
ఆంధ్రప్రదేశ్.

సంకలనము

శ్రీ బాలాకృష్ణపుర సుంసరీ ముద్రాక్షరశాల యందు

ముద్రించబడియె

కొత్తూరు వరంగల్.

1936.

వెల. 0.4-0.

శ్రీశుభమస్తు.

సీతాకల్యాణము, యక్షగానము

- ఉ॥ శ్రీకల్యాణసుయాత్మకంబులగు | శ్రీసీతారామపాదాబ్జముల్
వ్యాకోచస్ఫురిదిండిరాలయములై | వ్యామోహితాంగస్మనో
వైకల్యంబు నిరాకరించి సుఖనో | వాచామృతస్వానుగ్
నాకల్యంబుగ జేయునర్వసుత | సాభాగ్యయుధారోగ్యముల్ |
- క॥ అస్మద్గురువరుడ | దాసోస్మినియవిమోక్తిభాష్య తత్సాస్రీముల్
విస్మయము గసాగించిన | నస్మితులగు భాష్యకార పద్గురుగొలుతుగ |
- చ॥ నిరతముపూర్వకపులపద | నీరజముల్ శిరమందుదాల్చి యా
పరమదయానురక్తులగు | భాగవతోత్తముల్ స్మరించి శ్రీ
హరిహరపద్మసంభవుల | హర్షిశేముగ్ భయభక్తి నెంచి భూ
సుకసురవర్యుల్ బాగడుదగ్ | సువచోపరిపూర్ణవృత్తిగ్ |
- క॥ రామ లక్ష్మణవృత్తశ్రీ ! రామారామనుచునోప రంజలసీతా ముద్దు
రాములవర్ణించుటశ్రీ | రాములుతప్పెంతయున్న రక్షించడటైంమా
- క॥ సీతారాములు చరితము ! పాతకనిర్మూలమనుచు బలుకగనేల
భూతేశుసాక్షిగనునగ | జాతయుమున్నెరగెరహసి జానకిజానికానాసితం
- సీ॥ నర్వవేదాత్పాఠ సారానుభవమొందు | పరమభాగవత పోషణులాయు
ద్వైతమద్వైత విశిష్టాద్వైత ములభావ | మదిసమంబుగ నెంచు మాన్యు
లార | పూణానుభావంబు పూర్ణమైపరిపూర్ణ | పూర్ణమాకీదృతో
పీపూర్ణలార | అత్మవత్స్వ భూతాత్ములనెంచెడి | సాత్వికశుద్ధపి

సత్పుత్రులార గీ బ్రహ్మయాధార్థమెరుగియో బ్రాహ్మలార! విష్ణుసర్వ
మయంబని శైష్ట్యలార! శివసహస్యంబెరింగిన శైవులార! ఫాలమిలసోక
మ్రొక్కె ద భావ్యువారా.

—• కాసల్య—సుమిత్ర—కైకేయి—రావటం. •—

క శ్రీరమణీపియవల్లభ । ధారాధరనీలదేహ దైత్యవ్యంశీ
వారావరవిహారా । సూరీజనశేవ్య నిగమ స్తుత్యసుభావ్యా॥

తెరలో పదం—ఏకతాళము.

కోసలదేశావాసులమూ । కాసల్యాకైక సుమిత్రలమూ మేము ।
బ్రాదిసుర వనితలుమాపురి దాసదాసులైతగవసియితురు॥కో, తమ్ముల
పల్లెలు పొగసున కమ్మవిల్చినీబొమ్మలమమ్మా అన్ముకచెల్లనియం
సూపమ్ములగనుగొని కొమ్ములందరూ ॥కో॥ హీరమణీమయహా
మున జేరినతిమామొయ్యారంబుగను । భూరిసుధురగంభీర సార
తీర. ఇలమోవామణివిను ॥కో, శ్రీమదనంతా నూనన పోకిస్వా
మిస్మెరణమేమూరకనుండుమె । కామినివిం నాకేతపట్టణ నాము దశరదధర్మ
పత్నులము ॥ కో ॥

ప: సీతలీ మామకీసుభావానుభావంబుల విశదంబుగా నెరంగించు

ట్రైకోవిద్యులచే నలంకరింప బడిన సభాసవపూజురంగల మహామహావులకు నమస్కరించి మేమొచ్చెదయనని శాంతిము

చె వః చానలారా మదకలభయాంబార మీ మృకుమధుర వాగ్యైశ్వరీ విలాసంబున కచ్చెనవదిచూచుట కిచ్చునుచిన సభ్యులనయనోల్పవముగా తెరవెడలు మచ్చకాటులాగా.

తెరవెడలు—వకతాళ—మిక్కిలి.

కల్పిచిల్కలా వల్కులా నుధ జిల్కునుగుపూ ముఖులనుమ్మయా । బెళ్కుచకలామాపులూ దుతూపులూ సురూపూతాహై ॥ క ॥ వెన్నెనలదాల్ మిన్ననగవాలే కొన్నుఃవిలుకా న్నెదగుచునేక । నన్నమేల్ మల్ వాల్ మనోహరదున్న వాల్ గంబులనుహహ ॥ క ॥ మేలుమేలుపసిడిమేక మేక పూల్ పూల్ పుప్పొడిన్పునుగలయా । జాళువాసరిగంచుపూల్ గలశాల్ వరంగెల్ నీటును గాయిల ॥ కిల్పి చిత్తకులబామ్మలమానంతుని కొత్త కల్లిశుశి వదములమా । కొత్తములనిడి చుత్తనంబకు మత్తమధుపాలకములు గలయో ॥ క ॥

చె ॥ కం ॥ అమ్మోరొదెలుపుడియభిధే ॥ యమ్ముల నతిముదముగులకనతిత్వరితిముగక । కమ్మలవిల్లుచే పూ । టమ్ములొయ్యోయ్యోముద్దుగుమ్మలొమిారల్ ॥

కౌసల్య—ద్విపద.

మదిగజమాన మావృత్తాంత మంత । ముకమున వినవమ్మ ముద్దులాగుమ్మ । కవిలాప్తవంశ వారిధికంజలైరి । సముడైన దశరథ సాంమ్రాజ్యవిధుని । కులకాంతలముమేము కుంభిసిలోన.

సుః చలువల దొరబోలు నన్నుఖులనుమ్మ । కోసలదేశ నివాసితంబైన । భాసురసాకేత కట్టణమునూడి । కౌసల్యకైక సుమిత్రులముమేము శ్రీసతి పారవ్రతి భారతులబోలి ॥

కైక ॥ సరవరునెన్నునుదెనలి నాయతాక్షి । కరవసావనమైన కతివ్రీతలమమ్మ । చతుః దౌ మత్పూయ కుతుకంబుతోడ । సుతుల కొరకై

ఘోరదనుజాకూరులను సీక్షించె | క్యూరాణవణకుంభ కణుకలపిభూ
భారంబుబాపా శ్రీరాముడైయుదయించె | సు దారి |

చైకం॥ మీరాజసంబురీవియు నీరేదదళాక్షులార యింపెసలారక
కోరికతో సభ్యులు విన | కోరిరి దెబ్బుండివేగ కోసులులారా |

పదం... ఆటలాళం—మిశ్రం.

కా॥ రమణీయయ్యోధ్యపారీ రాణీవాసులమూ |
సునుగంఘాము దశతథ సుంజారి మణులము ||రమ||
సు॥ పుత్రాకామేష్ఠిసుగుణ పుత్రీవంతులమూ |
ధాత్రీలోపలనుశూరా తత్రీయోత్తములము | పు ||
కైక॥ కామితఫలదామా శ్రీభామిని మనోహరు |

భామాశ్రీరాములూమా ప్రేమాకొమరుండును || కా ||

కా॥ పంకజాస్తకులీనుడు శంఖచక్రాంకుడు |
పంకజాక్షీరో వినుమినాలక శత్రురూపుడూ | పంక |

సు॥ పడతీయనంత కొత్తపల్లి శ్రీరమణుడూ |
కడుశిరులా నొశగుచునునుము విడువాడెన్నటికినీ పడ |

కైక॥ న! మందయాననూ మందహాస చంద్రికలొలుక చిలుకకో
లలుక మాసుందరము దెల్పెదము బోటినుదాటి |

పదం—కురుచబంపె.

కా॥ సుందావీనుచంద మామంద మోమంద | మేమందయానా
లము | వోసాఖ | మండాకసుకూమ రంద పానెందింది రానందబృండా
లకల్ | ఓయింది |

సు॥ సాగనైనపవడంపు చిగురాకు నగుమోవి దగుమోము డాల్
వెన్నెలల్ | వోయింతి | జగితెంపు తలవంపు నను పింపు సవరింపు మడి
నింపు కెండామరల్ | వోసాఖ |

కై॥ చిలుకాల పలుకూలు నులుకూసుధాజల్కు పలుకూల మేల్
కండముల్ | వోసాఖ | ||లికీరోవలపూల చెలికానిచేమించు ములుకూల
పుకూహోయల్ || వోయింతి |

కా॥ కామినియానాతస్వామినూ తా. పారి ధామూనికలచేదమే
 ॥నోసా॥ కామితఫలడయ్యు చూమాన సాబ్జుణుల ప్రేమ తిశయమేలునే!
 ను॥ క॥ వచ్చిసూర్యకుంభపులచ్చుగువందియును జనులు యానందింకక
 కై॥ సచ్చరితులుసా భాగ్యులు!వచ్చనివిలుకానివిభులు పరమోదారుల్!

పదం—జంపె—త్రిపుట

కా॥ కుసీయయా... సూర్యకులనుభూషకుల్ ధారక
 భృశాను మోదకుల్ : భానిశాధి నాయకుల్ ॥కు॥
 ను॥ సుగాధిగాధ వందితుల్ నరాధివాయకుల్ ।
 క-క్షచెంద్రవనశల్ శాసనోజ్వలుల్ ॥
 కైక॥ మేరుధీరులాగమాంత సారవేదకుల్ ।
 భూరికలుషధారకుల్ వృద్ధారకు భువిక ।
 కా॥ శ్రీలనంత కొత్తకల్లి శ్రీవివాసునిక ।
 - బాయకక స్ఫురింతు రెపుడు మనతో త్రముల్!

సుమంతు. పరిభానిగావటం! తురకమాటలు.

అలెమ్మాం గదెబదేమతోకర్ బూవబూవ్ మగర్ ఇంజెజాం
 డూరనాహై ఇనెబభలో ఇనెగగ్గేమే చిల్మూల్ బల్ ఇంజెజాం హైం
 కాకకాకాని అక్షింక రజ్జావాచాచాబర్ హైం ఘోరకమాలుంకరో తిలవె!
 మాల్ నోహేహిమాలియా బవోదర్ అలీగడె పంజావ్ రూన్ రుస్యా

కలచేదమే లర్కి తుర్కి కాల్కిర్ కాబూల్ నేసాల్ జెపాల్ నైనాబ్ సిందుస్తాన్
 పమేలునే కోహిస్తాన్ అర్బస్తాన్ ఇస్థాంబుల్ భాట్యాన్ సాహాం చీవా సబ్ రాజా
 పందింకణ్ ఆపీసర్ మాజూగు హైం గినాలాజమియల్ మిక్ మిల్ హైం కిస్ నుబుల్ కీక
 దారుల్ మిసీస్తుమామా భీజ్ తయూర్ అను బైర్ బాహి కెవాస్తై రాజామహారాజకీ
 సవారీహాగీ హీ హై నాలబబ్ నాట్ కరోడ్ తీస్ లాబ్ దోహజాన్ సాత్
 సా వైంటీస్ రూప్యే కీ నురమ్మత్ కీ మంజూరి దీజాతీ హై జిధర్ జిధర్ మంధర్
 ఉఫ్ తాదా దెపలాత్ పూం మాంజరాల్ బావులీ వగయిరా దురస్తుక ర్నై
 కలియె వాగును దీజాతా హై తుంకుచాయెకె బహుల్ ణ్ తెజా సె మబ్
 దూరియాన్ కామాటియాన్ పోడ్ బెర్ నార్ వైజార్ ఇజిసీర్ సె
 తయూర్ రహాన్ కెంకె పఖ్లువర్ హజర్ రహెకా ఆనాన్ నికలే అబ్ ఏదర
 బాన్ దీకు దశరథను హారాజీ మై రామలక్ష్మణ్ భరత్ శత్రుఘ్న జనానా
 మాన్ పోవవత్ సె అంబాట్ టాంటీ ఘోడా భగ్గీ టాంగా భయిలీ ఝ
 ట్ కా కాచర్ మోబుల్ సైకిల్ జమియస్యె సరాచీ ఆనేకీ హై అబ్ మా
 కుల్ ఇం తెజాం రఖో ఫోక్తుకా సామాన్ వగైరా అన్నా బాబర్పి మాగర్
 పెషా కాందార్ అహెలాకార్ కారో ఓర్ దార్ గాలన్ మా ల్ కజీబ్
 వగయిరా ముతయ్యున్ రఖో నర్ బరా యా మాలీస్తగీ కెసాత్ కర్నా పడే
 గా ఏకకుమాదానోషక్ ఉనుదాసాఫ్ కర్ రఖో జనానేకు భీకాఫీహా ఇస్ గ
 ర్ జ్ సె మైంసీర్ బరా యాకే లియె పెషావ్ ఆయాహూం

పదం॥ ఏకతాళం. తురకది.

చల్ చల్ చలో చలో మింయా హల్ హల్ హాటో హాటో మింయా
 గుల్ గుల్ మత్ కర్ ఘోఝాహతిసాతి సాదుమాసవారి ఆరహె॥ చలో॥౧॥
 మోట్ కాచర్ టాంగా ఝట్కా శేటర్ గాడి తెట్కీ సైకిల్॥ చలో॥౨॥ పూల్
 బనేకామాల్ మద్ ద్ ఫిలహోబు ఆలీకొత్వాలీ ఆరహె॥ చలో॥౩॥ ఖావ్
 ఇం తెజాం గడ్ బడే చూవ్ రాస్తా సావ్ కర్ సర్ ఆరహె॥ చలో॥౪॥ నార్ యనంతా
 హైం కొత్తాపల్లి సామిసర్ దార్ సవారి ఆరి హే॥ చలో॥౫॥ హాట్ హాట్ సగ్గారి
 రో తిలన్ ఆరహే చలో మింయా అం ధో హై యేములక్ ఝట్ కట్ మెకగో న్పరా
 న్ రుస్యాయ్ ము తయ్ సెగెమే దేఖో నదర్ కట్ కెట్ మత్కరో కాం బహుత్కరో

కాగ్బార్ సై తమ్యూర్ కరో ఉట్ ఉట్ మూర్ మాంయేఫరోడ్ టిస్సెటాం బూసవారీ చెలె

పదం! ఏకతాళం.

సుసు తుడసు సుప్రసిద్ధనామూడ క్షీనుంతుడను నేవివిరా నానుంతా దులు క్షీనుంతుడని విద్యావంతుడని సనుయందుమా ||సు||౧|| ధరాధరంబుల డరంధరుడనై పరంజరిలగా జేతునూ - సురాసుగల మక్కరా వాలమున మొరాలిడంగు జేతును ||సు||౨|| సనాసోక మత్కరంబులచె శంబరాడం లక పోరింగొంటినీ ధరావరానామకుల్ సనుగని సరెసరేయాన వింట్టి ||సు||౩|| ధరకనూతన పురిన్నేలు శ్రీధిరుకోదలంచెటి క్షీడక మర్కమర్కీ శ్రీకరంబులగు బహువరంబులొందె విచారుడక ||సు||౪||

దశరథమహారాజు వేషం రావటం!

శా|| శ్రీరామామణి చిత్తపద్మమధుప శ్రీకంఠ మానీస్తుతుక||
పారావారవిహార పాపహరు బ్రహ్మాణ్డాధిపత్యుక మనో!
హారు హీరమణిమూంఛిత కిరీటానంద చిన్మూర్తియుక||
నీలేజాయత నేతృ శ్రీహరిమమక నిత్యంబు రక్షించుగక||

తెనలో పదం ఆటతాళం.

దశరథాన్వాయుడానురా వచ్చితియింను దశదిశ పరిపాలుడా || ప ||
 దశదిశీ శేష్వం వానోపార యశసమూహోల్లాస విశదుడ భృశనిశాపతికూఖ
 విశాశితకు శై శయాత్సుడనిశి చాంతక || దశ || ౧ || ఛ డవికమశాలిసి వైరి
 జనాఖండి సమశూలిసి . ప. భ డనాసురగండ ధరసయ ఛండకిరణోద్దండ
 గుక్కరకాంక ఖండితవై మండలనుంకి శా మణినియసుభూషణా || ద ||
 దానభూపణాడానురా వికానువిజయా నీనపోషణుడానురా మూనిశెరిపృతి
 మానసుందరి మూననీయ్యోల్లాసకునుశోల్లాస కంధర గానలోని మా
 నకను మదిలోన గొలచెటి || ద 3 || పరమపావన చతుడా జకతప నిగమ
 పరమానందభజతుడా || ప || ధోయనతుని కొత్తకల్లివర నివేశునిచరణము
 ల నాయక మనంకున నిలపినగులలు పరమశిగు చె బోచుఫీచుణి || ద ౪ ||
 ౫ || ప || సునుతా సభాంత శంబున వేదవేదాంగ మట్ శాస్త్ర వేత్తలగు
 భూసుకోత్తమూ అఖండితఛ డపరాక్రీను పీకమోద్దండులగు భూమండ
 లాధిపతులు సురుచివరి కస్యకాంబూ ప్రసాదలబ్ధ నవనిధులను పొందిన
 వైశ్యోత్తనులు అగ్రజనసేవాదురంధరులగు శూద్రీజన ముదీతంబై కవిన
 ట గాయక దూషక విదూషానులచే సభా పోపూర్ణమై యుండునా
 సుమంతా.

౬ || ప || అకుంతిత ప్రతాపకంఠీరవ రాజకంఠీరవ చ ద్రోదయంబునకు
 కుమ దంబులు నిరీక్షించు చందంబున మీరావటయునకు సభాస
 ర్వంబు నిరీక్షమానులై యున్నారు దేనామహానుభావాతిత్వరగా
 తెరనటనంబుగావింపుడు

తెదర్వ్య=రూపకం ||

రాజమహారాజకుల విరాజమానుడా భూజనకల్పక భూజా ద్విజరాజ
 సమాన విరాజా . ప. జరాజ క తీరవసుగుణ విరాజమాన దినరాజకు
 లోద్భవ || రాజ || ౧ || హాస వనోల్లాస చంద్రికా విశాసహాసుడా . ప. భూసు
 రిపదనివేసిత హృదయవిశాసా హరిదాసజనాదరణీయ యశోవిలాసా వా
 సనాది దివివాసులతో సరిభాసమాన హరిదాసుండమనే || రాజ || ౨ || సుందా

రుడా సుంహానిపూణ్ చంకూరూడా వంది మాగధులు పొగడకక సుర
 బృందములందున చెలగక. యిందుధరాగుల వందనమాలుమది నొండు
 నందనుని పొందినయినకుల || రాజ || ౩ || ధీకడనూ కుమతజన సంగహాసుడా
 ను పారవారగంభీగుడనూ రణశూరమఃశీమయ హారుడనూ ధారుణిసూత
 న పోశిశుని నేమారక కొలచెటి శూరా గేసర || రాజ || ౪ ||

మంగీ! రాజ గాజే ద్రా గానాశ కమ్యవార్త జనులవివో గుచున్నగు జగ
 తిలో | అన్భృతంబయ్యె మీ గావటంబు గాంచి | గాన దెట్టుకు
 సర్వంబు మానవేశాః

ద్వీప ద,

వినుడు జనులత మావిస్తారవార్త కనిసంతకలికాల కల్కష హర
 ము! యినకుల వశవారధి పూణ్ చక్రగు | డంఘుడజ రాజునరు నాత్మ
 భవుడైన దశరథనానుధేయుడనయ్యె వెలసి కుశలకడనై తపసు కుతలంబు
 నందు | చేసితి పుణ్ కామేష్టి చెన్నొంద | వసమానపుత్రులీ నలుగురుద
 యించి రంకునసాకేత సగరంబునఖలా! నందంబునొందిరి నాగులునెపు
 డు గామలక్ష్మణభరత శత్రుఘ్నులనెటి నామయిలుగలవు యీనందకులు
 భువి! శ్రీమంతునికొత్త వల్లిలోనిలచి బాసుకదన్నమ రాజవంశాభి
 కీర్తిచందుడు కిమ్ రావుయనబరగి! అధులకొనగెను యఖలదానంబు |
 లతనికొమరుడనం రావుయనొప్పి! మతిమంతుడైధరలో మానవులనేలే
 సుతుడు జానకిరావు సువ్రతునికూడి | యతివైభవాబున నలరుచునుండె |
 యామహాత్ముః సుతులీ యానందమతులు ! రామచంద్ర రావు రామపద
 భక్తు! డనజుడనంతారావు యాస్మభవులైన! తనయులమవ్వరను ధరయం
 దుగాంచె! నయుడుజానకిరావు రాజేశ్వరావు! రయమునరామచంద్రారావు
 యనబరగి! యఖలధనధాన్యముల నానుమఃయ్యె! సుఖముననుండిరి సుత
 సతులతోడ! పరదేవతాన ద పాదాబ్జమఘుకు పుడుపరాంశాది పరమా
 కటాక్ష వీక్షణలబ్ధుడై విశద నానంద! దీక్షానామచ నొంది దిశలన్ని వెలుగ
 రామచంద్రారావు రామాంబతోడ! ములసేవలో రంజిల్లుచుండ! వా
 రలవాంఛలచు వర్ణిల్లజేయ! జేతిమిన్ త్రవల్లి చెన్నొంద ||

మం॥ ప॥ గాజ్జనుహారాజ రాజచంద్రనూ మీసనోద్వదాంతంబు విని
సంత నగులంత ఆనందభరిత మానసులైరి దేవర ప్రతాపంబెట్టిదో
వక్కాణిపుడు.

పదం॥ ఏకతాళం॥

ఇనకులాభీపూణా చామ్రీణా జనతపనులచే నేఘన యశోసుగు
ణాసాంద్రీడా - ప - సునిశితశర సంశ్రితభూభుజులును అసవరతమునను ఘన
ముగగోలిచెటి ఇన॥౧॥ పండితానుండలాసేవ్యడా వఖండాప్పధీవీనుండు
కుండలా భావ్యడా - ప - భండనాదిదోదకండ తుండమాల ఖండిచేటి భూ
మంశనుండును ॥ఇన॥౨॥ అతులితావైభవోన్నతుడనూ సతిసుతహిత స్రాశి
తపురోహిత యతుడనూ ప - అతిసుతుకమునా సుతకామేష్టియు క్షీతిని
జేసి యీసుతాలబడిసీతిని ॥ఇన॥౩॥ స్థిరములగు సూదలగాంచితీ శ్రీకొత్తా
పల్లి శ్రీనకుని కగుణాయని భావిచితి ప - కరిగాడ్పరమని చరణ సరోజ
ము లరుగుగవమ్మయు ధరచాలించెటి ॥ఇన॥౪॥

మం॥ కం॥ గాజ్జోర్వి మీప్రతాపము॥ యీజగముల పూర్ణమొదెయింపె
సలారా॥ తేజముగలమీసభకై యీజనములు గాచియున్న రిన
కులభూషా॥

పదం॥ ఏకతాళం॥

దశ॥ శుభ సయమునా సభయొనరింపుము - శుభగులతోడను
సుమంత ఇభరాడ్గనునూ యింపుచెలింకా కభవభవానులు కడుసుతి
యింపా అభరుదానుల సభికులకొసగా వ్రభోయవిభూషుల విభవము
గొనని ॥శుభ॥౧॥

మం॥ ధరలో లిగురులు గలదొరలును వణపురికలుజె చిరాజేంద్ర
సురుచిర సురసుందరులు నటింపకా కరిరథములతో దొరలరు దేరక పరి
పరిశ్రమింజలంబు ఘటింపకా మరెమెముతో సురవరుసభ బోలగ ॥ధర॥౨॥

ద॥ సతయు పౌరాణీతి హాసముల శాస్త్రచర్చయును గావింపూ
అతిముదమున యభివతులు వినంగకా కుతుకముతో మత్తులు గనంగకా
వితరణ విభవము క్షీతిబెను గొనకా నతియింపగ దిక్పతుల నమంబుగ॥

శ్రీకృష్ణ దేవరాయాండ్ర భూషాసేలయంబు

నాం కలయనాతుని గొత్తపల్లినలయూను శ్రీలలనేశు సలవితము
 గ భువలతుల లోనక కలికలుషములను కడబానెసగ్గ కలకాలము
 కలుములచే నోపక చెలగుముయిలలో పలుకులదొరసరి ||శుభసమ||౨||
 మం: ౨ మహా రాజ నభోమణి దశభరాణ్ణాకి మీసభాసద నాలంకా
 విభవంబు భవత్పాలి రాజ్య వైభవంబు నిక్కంబుగ
 పోకంబు మక్కటికి తరంబగునా.

మం: ౩ హితజనబంధు పోరోహితుల్ నొకవంక • నుత్తమ భూవి
 భు లొక్కవంక వేదవేదాంగ వేత్త విప్రులొకవంక • మునిజనసంఘంబు
 లొక్కవంక • మహారాజబింబాస్య లుడికొకవంక • చెతురంగ సైన్యముల్
 జేలగువంక • కవిగాయకాధిక మాగధజనుల్ నొకవంక • నొగి విదూషక
 నాల్కులొక్కవంక • గో మంత్రిసామంతు లొకవంక మహించెలగ • ధాత్రి
 మాన్యక భయించె దనివిదిర • పుష్పఫలనమ్మలై యుండె భూపమీరు ।

— సుతులగుడిము రాజ్యంబు సుఖము నేల||

౩. ౩. సుమంతా సనుంతావలోకనుడవై వినుము.

౪. ౪. సతతముకాచ్యత్రమున సత్పథరీతిగ నేలగావలె||

హితమగుపాత్రమండెలసి యింపుజనింపగ దానమీవలె||

క్షీతితలక్షేత్రపాత్రముల శ్రీధరుభక్తుల గాంచియావలె||

అతిమంద మొంద సర్వజను లాగమవేయ్యని గొల్వొగావలె||

మం: ౪ మహారాజచంద్రా సర్వణనాంద్రీ మీచే పాలింపంబడు రాజ్యం
 బా చందంబుననే యున్నది

౫. ౫. ప్రధానిసత్రనూ మత్కథావిధానంబు సవిధానంబుగావినుము.

పదం: మాలినీ=జోహార=వాదం.

౬. సుతులుగిరిగను గతులుగలుగునని సుతులగంటినే సుఖలీల
 యతిపతుల హితమతుల స్మతిముద మొందగజేసి క్షీతిజపరకములు
 జేసి సతులగుచ యీసుతులగంటినా జపతిపములు ఫలింపంజోహోహా||

మం: క్షీతిలనాథా గతిమోక్షములకు సుతులె మూలంబని

పలుకూ శ్రీసాగంబుల్ పోరాణంబుల్ సతతముపండితపీఠుల్ కుతుకము

గలిగిరి వీగల్ అతిహనోహశలీ సుతులుగలుగుటచే నతిముదమొండె క్షీతి యంత్ర హహా ॥క్షీతి ౨॥

ద॥ అందముగన్నా నందమొందితిని నుందరులగు యీనందను ల్ గా పొందితిసౌఖ్యం జెరితినుఖ్యంకందమృనిననునందమలైచందురుభోల్ మోహుందములై బృహాంకసందోహములందీ నందనులలో సరివారా హాహా ॥సు 3॥

మ॥ అందముకొత్తాపల్లీసుడ నీనందనుడై లైపోయిందిబ్బు దారకులానందమునొ ద్ గా యింనుధ గదుల నందనమొండగా జెందగయీ రఘునందనుడై యరివిందనాభునిటువుదయీచేచో హాహా ॥క్షీతితలనాధా॥౪॥

ద॥ ఉ॥ దేశికసార్యశౌనుఘన తేజనులర్చగ నీకుమారుః ॥

భూసురపుంగవుల్ బొగడ పూతముగానుపవీతసత్త్రియల్

జేసి నమస్తవిద్యలను జెప్పియధర్వణ పూర్వమాగమా

భ్యాసము జేయగావలయు గాలకులన్ నయమొప్పవల్లరన్ ॥

ద॥ వ॥ గురుసార్యశౌను యీచిరశీల సకలవిశ్వాసాతంగతులగా

యొనపకవలయును.

వశిష్ఠుడు. రాముడు. లక్ష్మణుడు రావటం.

వ॥ వ॥ దేవ దశరథ భూధవా యీడింభకులను సర్వవిద్యా పరిపూర్ణ పండితులుగా గావించెద.

వ॥ దినకరనంశాస్థి పూర్ణచంద్రులారా రామచంద్రులారా వేద

కావ్యనాటకాలుకార తర్కమీమాంసాధర్మబోధ వేదాది సకలవిద్యలనాసంగెద కుశాగ్రీబుద్ధిచె గైకొనుడు.

ప|| క|| వేదంబులు స్మృతులుధను | ర్వేదముశస్త్రాద్ధశాస్త్రవిద్యలుమీగల్ యాదరముగైకొనుడిదె | మోదంబున బాఁకలారముదములరంగఁగఁ |

మాటలు—విద్యాభ్యసము.

ఓం ఈడితః ఈడితః ఈడితః గుగ్వేనో ఇతిరుగ్వేదః యజ్ఞస్సాను వేద స్సానుకేదో యజ్ఞ యజ్ఞ స్సానువేదః ధకారాంతో రామశబ్దాతుర్ శబ్దవల్ మకారాంత స్త్రీలి గో పురుషకారాంతో సమ్మేళనాంతీ కిళంగ్ క్రత్యయః శకారాద్యంతి గారీశబ్దాంపునకలింగోఆద్యయాపశాప్రశ్యయో వాతపైత్యధాతుః శ్లేష్మవికారా ప్రకృతిః

రా|| ప|| దేశిక మిక్యపాతిశయంబున సర్వవిద్యాభ్యాసం బొనరించుచితిమి

ప|| కం|| భూమిధవ నీకొమరులు | నేనుంబునచదివిరఖల నిగమాగమము ల్ | ధీనుహిమ విశారదులై | సామజహయ రథములెక్కచతురులునంతఁగఁ |

వశి|| పంచచామర వృత్తం

ధరాలశ్రేణ నీనుసుతులు దతులన్నివిద్యలఁగఁ | పురాణధర్మ శాస్త్రబోధ బుద్ధి పూర్వకల్ ఫారల్ | సురాదినాథ గురువుబోలు సూక్ష్మ బుద్ధివీతులఁగఁ | సరాసరిగ నేర్పిరఖల శాస్త్రముల్ బాబఁగఁ |

ప|| వ|| గురుచంద్రా నూదినుతలు మిక్యపాకటాక్షంబున క్షయితపాత్రులైరిగదా నామనాంబు సంతసించెనా.

రా|| కం|| క్షీతికాలచంద్ర) మాకొక | మతిగలిగెను వేటలాడ మదిముదముందఁగఁ అలికుతుకము మముబ పుము | చతురతమ్మగముల సజంపి చెచ్చెరరాఁగఁ |

ప|| కం|| నాయన్నలారవేటకు | బోయిటువేగంబురిండి పెంపెసలాదఁగఁ | ధీయతులై మృగవతి | ననుదాయంబుల నేనువలయు ధరదొరగంగఁగఁ |

ద నా సుతరత్నము లారా క్షీణజనముల కతికుతుకముగా వేటాడి నతిత్వరి
తముగరంజుచొండు.

వా॥ వ॥ క్షీతినాథా నన్కరించెదము మేమేగెదము.

పదము - రామునికి లక్ష్మణునికి వాదం.

౧॥ తక్కుడా లక్ష్మణామిమ్మా వేటాడాగాను ఇమ్మాలుగలతుర
గమ్మాలుగొని -ప- వేగిరమ్మానను అమ్మూను తెమ్మిటనూ ॥౧॥

ల॥ అన్నయ్య వేటాలాడా యెన్నోదిన బాలనంచె యున్నాదిమది
లో నాయిన్నాజ్ఞ గ నబలు -ప- మన్ననగ్గ సన్నుతిగ్గ చెన్న
లరగ్గనా ॥అన్నయ్యా॥౨॥

కాద బిస సమాదాయులు నగుగేరు భూధరాగ్రములగు మోదం
బునొంతుమ్మగ యూధములగ్గ భేదముగ్గ ధగదొంగ్గ నటుత॥౩॥

కుధరాగ్రముల నున్నా గుహలాపొదరిండ్లనా బధిరీభూతంబు
గాను బాబాబ్బలార్యై శిష్యా -ప- యుదరములగ్గ ప్రదరములగ్గ పది
పదులగ్గ ॥నాలన్నయ్యా॥౪॥

ధర కొత్తావల్లి పోరీథాముడై నిపుడె శరమునా గూర్చివీల్లు కర
మందుబూని నరులా నిరతమునగ్గ శిరులిడగ్గ మరనురిగ్గ ఆహ॥త॥౫॥

రా॥ గీ॥ అనుగొలక్ష్మణ కారడవి యచ్చుతింబు ॥ మదిముదంకా యె కను
గొన మహిధాగ్ర శిఖరమగున వివబడ సింహ్వరవము ॥

గా॥ నేగుడ నచటికి వేగడనను

వదం॥

ల॥ అనుగొగ్గ గొను మ్మగములగ్గ నిద్దుమగు గలిసి పి చి క
గడ మరమ్మిలు పొద మదితెను పదిజాబదెమాపె ॥

॥ పో అదియెదరా మున్నోదిన గొరముగ్గ నను
మదగజంబది గానుమిని పి గి ॥

ల॥ గ డకీచ రీమ్మ బుల దొడగుడభే నంజముల్ గంకుమిరిన
వ్యాఘ్రభల్లుక గారుసైరిభ శరభ ॥

రా॥ రుచిం డిటు లక్ష్మణామిమ్మా రానునానుమ్మగుంబులగ్గ చండతిర
కోదండగ్గితా కాండముల ఖండించదగ్గ॥

ల! జేర బారెను శలలవృక భూదారకపి వరివారముల్ నీరమునకై జేరెక్కష్టా సారముల్ గంధర్వముల్ |

రా|| ఖరణిశోత్తపల్లీ శ్రీవరుడనై మృగజాలమున్ శరశతంబుల గూల్చితిని సుస్థిరుడనై వనమునన్ ||

ప దం |

రా|| తమ్ముడా వేటాడితి మీచాల్ సుమ్మి యిటులరమ్మి -వ- అ మ్ములాను సేమతూణీరమ్మునాను గూర్పువే గాత్రం||౧||

ల! సమ్మతించితి ఆన్నయ్యాయీసంజ్ఞ తండ్రియాజ్ఞ అమ్మయ్యాను జేరాబోవారమ్మరమ్మ శీఘ్రింబునా||౨||

రా|| చాలమ్మగముల ద్బుండితీమి యిదెచాలుమనకుమేలు మేలు మేలుమ్మగములాను చాలానిగు దెమ్మిరమ్మి||౩||

ల! పాలితా శ్రీశోత్తపల్లీ శ్రీనివాసా వీతవాసా నీలామేఘ శ్యామ లాంగా నీరాజాక్ష నిఖిలారక్ష ||సమ్మ ౪||

రా|| వ! సోదరా మననాకేతపురి కేగుడమురమ్ము.

ప్ర|| యందుండినచ్చితిరొ రఘు నందనులారా సరోజనయనాబ్జము ఖుల్ కందర్పశోటిను దరు లందముగను దెల్పుడిపుడు నతిముదమొందన్ |

ద్వి! వినునుమతామాత్యవిస్తారమ గను మనసు స్థిర మొందియును మద్వాక్యసరణి ధరిదుర్జనలబట్టి దండించదలచి యరుడు గను వైకుంఠపుర మందునుండి దశరథక్షీతిపాలు తరుణిజతరమున నిశదముగ నుదయించి వి ఖ్యాతిగాంచి యాటసాటలమెలగి యాంధ్రదేశమూ మేటియైవలసిల్లు మె దకునకువరుణ భాగమున కొత్తపల్లీ కట్టణమున జేగీయ్యమానమై చెలు వొందుశీఘ్రి కుటజకుండకురంట కురురాజవీర పటుతమాల రసాల శల్లాత చూత కరవీర ఖజూకర కదళికేదార సరశదాడిమ బదరిసాల హింతాల తాలమాలతి జాజిదగునారి కేళ పాలప సవిశాల భవకోవిచార పొగడశా ల్పలిబడరి పొన్న కేదంగి | దగుచందనామ్లాత తరుకల్పభూజ! మాతులుం గలవంగ మాలూరినింబి ధాతకీకేతకి దగుమల్లెమొల్లె | సంపంగి వరజాజి చామంతిమరువ సొప్పైనమరువ చొక్కపుపారిజాత | భూరుహంబులు నె

పుడు పుష్పఫలభరిత నిరతాబుషడృతుల నిలమంబునయ్యి కీరశారికభ్రం
 గ కేకికాళోల సారసబక్రకొంచ సచ్చక్రివాకా కలహంసకాపోత కారండ
 వముల కింకలస్యముచే కల్పాణమొంది ఉపవనంబులుచాల యుద్వాన
 వనముల వరినితింబులై యాపర్వతముకు సర్వదిక్కులయందు సస్యాదు
 లిచ్చి సర్వో సహాసతియు సత్పలదయయ్యె వాపిసూపతటాక వనజాకర
 ముల దాపునపెన్నిధి దగు దీగలు పర్వతాబుషమొదలు శైరవుని నిలిపి
 తర్వాతగణపతిని దగనందానుంది శంకరునిస్థాపించి చెలువొందగాను వెం
 కటేశ్వరునందు వేంచేపుచేసి దామేశుపార్వతుల రంజిల్లనునిచి భీమేశు
 పంచాయితంబు స్థాపించి వీరభద్రునినిలిపి విభదనుత్పాద సరణిచూపు
 చ నొక్క స్త్రాభాబునిలిపి గగుడాంజనేయులను మనద్వారముం గు నిర
 తంబునిలువరింపగ జేసి మం గు వరిమలనంతపద్మనాభుడనేపేర ధరద్రసి
 ధినిజేంది దన్నమారాజు యస్వయంబుచుగాచి యధికశిరుతిచ్చి మాన్య
 డగుగానుచు గ్రావున కెపుడు ఆయురైశ్వర్యంబు లభివృద్ధి నొంది కేయుచు
 నచ్చోను చెన్నొందగాను

ప్ర॥ వ॥ రఘుకుమారులార ముకుమారులార మీచరితమువినినంత స్వాంత
 ము నా తని చెను జనకుండగు దశరథ భూవిభు సన్నిధి కేగుదము
 రండు.

రా॥ వ॥ జనకా నమస్కరించెదిము.

ద॥ వ॥ నాయనలారా దీర్ఘాయమ్మతు లగుదురుగాక.

రా॥ ౩॥ జనకదశరథ క్షీతిపాలచ దగీ నికాగో గాంచుడి మృగనిచయంబు
 కాననంబు కేగి కేటాడిదెచ్చిడిమి యేవుమిరారీ మనమరంజిల్ల
 మముబ్రోవు మనుజనాథా॥

దశ—ఆట—మిత్రం.

ఆనందమానంగమది జరమానంగం । యీనందనుల గుటియిడి
 పరమానందం ఆనం॥ శ్రీలోకేశుడుకాకటాక్షాను పూణం । పాలీతి బ్ర
 హ్మండ పావ నో దీక్షణం॥ ఆనం॥ బహిరంతి రావాసంభవ మోహనాశ ।
 పహితద్విసోల్లాసం నలినాస్తంభాం॥ ఆనం॥ శాంతాన మోవం వేదాం

తానువాదం | సంతతస్వాంతా విశ్రాంత వినోదం | ఆనం | శ్రీయనంతుని
కొత్తాపలి కీర్తినివాసం బాయకమదినుండు పరమవికాసం | ఆనం

సీతకళ్యాణం—రాజ—| పథాని—యిద్దరు చెవివొక వాక్యం.

సీ! సుతభోగమునకన్న సుఖమిం చుకయులేదు ♦ తనయులతోసరి
ధనముగాదు: మం! ఆత్మజులకన్న యానందమునులేదు ♦ కొమగులుండి
నతనకు కొడుకలేదు: ౧! సూనులసరిగ సుస్థిర బాధనములేదు ♦ కొడుకు
మించిన కీర్తిని కోర్కె లేదు | మం! పుత్రుల కన్నను పుణ్యమిం చుక లేదు ♦
సంతానమునకన్న సఖులులేరు! గీ తనయుల జూడ నేత్రముల్ ధన్యమొ
దు | కొడుకుమాటలు చెవివొకకోర్కెలలరు | సూరునాలింగనముజేయ
సుఖముజెందు | సుతులుగలిగిన నిహళరసుఖముగల్గు.

విశ్వామిత్రులవారు రావటం.

క! కజతాద్వినిలయవృషభ | ధ్వజదానవదర్పహంతదక్షధ్వసీ |
గజవదనజనకసురనుత | గజచర్మాంబరధరేశ కరుణానాసా!

తెరబొ పదం—ఆట—మిశ్రం.

శంభోహరహర శంకరా త్ప్రీంబక భక్తవశంకరా | జృంభితదనుజ
వాకంకర వరశాంభవిమనోజ్ఞేయకరా || శం! ఈశసురేశయహేశ్వరా స్మ

శక్తలాసవాసం || పా || చిద్విలాసం మునిహృద్వికాసం || ప || నద్వ్యరవృక్ష స
 క్షుతాః పృష్ఠి నృద్విలాసవికాసభాసం || పా || ఫాలానేత్రం పరమావవృత్రం
 క్షుతాః చాలచక్రం కాలకంఠాలి సద్వ్యవమాలిస్తోత్రం || పా || గంగాధరణం
 భుజంగాధరణం || ప || మంగళాఠ లింగరూపా నంగహరభవ భంగచరణం
 || పా || దానాఠాఠం కర్ణావిశేషం || ప || భాసురంబగు కౌత్తపల్లిపాలనా పర
 మధురకౌఠం || ప ||

వి: పా ద్వారకా! దశరథ భూపాలుసకు మదాగమనంబు విన్న
 విచుము.

మం: క || రాజే ద్ర గాధి... రుకు | తేజముతో నేగుదెంచె దేవరకడకు
 రాజవసుకుసభలోద్విజ | గాజులునుతింప వెడలి రమ్మటవేగకా ||
 ద: పా ఒక దవ్వారకా మనలోరణద్వారంబునకు గాధిసుతుం
 దరుదెంచెనా ఆహమద్భాగ్యవిభవము.

ద: క | అభివాదమువాప్టాంగము అభివాదము జేతుమీ కుయకుగు కిపుకుక
 సభికులతో మునినత్రమ | అభినందించెయును నిమ్ముయూశీర్వచనం ||

వి: గీ | స్వస్తికీర్తన స్థలసాంమ్రాజ్యమస్తు | వసుధవాహనవాం
 ఛాభివృద్ధిరస్తు | ధనకనకపస్తునముదాయ ధాన్యపుత్ర | పాత్రలాభస్తు ని
 త్యసాభాగ్యమస్తు |

వాదం — ఆదితాళం

ద: మమ్మేలు దైవమా మాపెన్ని ధానమా | ప | యిమ్మాహిలోనా
 భాగ్యంబూ ఫలించెను || ప ||

వి: సమ్మాతి నొందితీని సతిసుతులనుజూచి ! యిమ్మాడులోకము
 ల గ్రమ్మినకీర్తికీ || స |

ద: దేవాఘృత్యాపాద్యాములు సావధానచేకొనుడి | సావనామైతిని
 శవదాగ మంబునా || దేవా ||

వి: భూపలయేళా నీకుభావంబుకలరితీ ! నీవతిపుణ్యుడా నీసరీ
 యేరీయిలా | భూ |

ద: పేరోలగంబునందూ మీరూవేంచేయూడిందూ | ధారుణి న
 నెంతా ధన్యుడనైతీనిదూ || పేరో ||

రనాశవిలాస భూతేశ్వరా । కాశడిండిరవి భాస్వరా తనుభాసితభవన రా
మేశ్వరా ॥శం॥ గంధరకరుణాకర భువిలింగోద్భవసుకుణాకర । శృంగారి
తశశిశేఖరా భవభంగభర్తభీమేశ్వరా ॥ శం ॥ క్షీణికొత్తాల్లీశ్వరా శ్రీపతి
గూడిన పరమేశ్వరా । నతజనవరిపాలేశ్వరా సన్నుతనాహిత వృషభేశ్వరా ॥

వి॥ వి॥ వరే దవ్వారిక పృభాభాస్కగ తిగస్కరణీయాహస్కరకు
లేశ్వరుండగు దశరథక్షితేశ్వరుండు సభాస్థానంబున సామంత భూకాంతాది
సప్తాంగంబుగ కనకాసనాసీయడై యున్నాడా !

మ॥ వి॥ స్వామిక్షీప్రముగా యవసకవెడలి పృసిద్ధంబగు మీపృ
తాపంబు పినగోరిన సభ్యులభ్యుదయంబుగా నెరింగింపుడు

తెరనాట్య పదం—ఆది.

భాసనూనుడరా । బ్రహ్మవిచిచ్ఛిలాస సూనుడరా :ప: వాసనా
దిసురవంద్యుడదివి కనులాసనాదులు కడునుతియించెటి ॥భా॥ వక్షమండు
ననూ । రుదాక్షమాలిక లక్షలాడగనూ । దక్షత్యంబున తారకమునగల
యక్షరక్షరము కానందించెటి ॥భా॥ ఫాలమందుననూ । విభూతిమెకయకే
లమందుననూ । నీలముగలజకమాలగల్గియో బాలరాను న్నపాలాయనుయ
తి ॥భా॥ ఛండవికృతియూడ । భుజదండస్థితకమండలుండానుగా । ఖండితకల్ప
వ మండలుండబ్రహ్మాండభాండ తేజండరుముంజన ॥ భా ॥ చిత్తమందు
ననూ । శ్రీకొత్తాపల్లి సీతములయి । చిత్రాబ్జంబున చింతించెటితప సోత్ర
మోత్రమా సహచరుడనుయతి ॥భాస॥

వి॥ పంచచామరం. సురాసురల్ మదీయ్యశక్తి జ్ఞాచిభీతి జెండగ
చరాచరాదిభూములు చంచలత్వమొందగ
సరాసర్వి నృజించితి ననునైవస్తు జాలము
పురాహారాదులందువచ్చి పూనుశాంతిమనగనగ ॥

వి॥ వి॥ సుసుంతా కాలత్రయములయందు కరణత్రయపూర్వకము
గా కాలకంఠరు నుతించిన బహు శ్రీలనొసంగును కావున భజించెదను.

పదం—ఆది—మెట్టు

పార్వాతీశం పాపావినాశం ॥ప॥ గర్వదనుజవినాశ యీశాకాలగ

౪. ధరయనశుని కొత్తనల్లి శ్రీకృష్ణముని చరణాబ్జముల సాక్షిగా
 అలరూగ మీకోర్కె నిపుడీర్చెద మునివర మీసాక్షిగా || యేమేఁగి||
 సూరిని వృత్తం వాదం.

౫. భూరమిళా నొకవార్యము చేకొనిపుత్రైంచితీ నీసన్నిధికో ధా
 దునేదుర్బలలకు రాజేయగు ధర్మచక్రబుడై ధరణికో||

౬. కాదశిత్రుని కార్యముయెట్టి నొకరుణచె శీఘ్రమువినిపింప
 కొరికలలరగజేసెద నింఁలాకొదువలేదు శీహరికరుణకో||

సౌగ్ధ్యణీ వృత్తార్థం.

భూపయజ్ఞులు నాబుద్ధిలోదలచియుక్ నోపి మానంబు చెన్నొం
 దగ్గ | పాపాత్ములైనట్టి బలీరక్కనుల్ వేగ | కోపంబుతోనంత గూయు
 చుక్ | యజ్ఞయాపాదులన్నియు ద్రోయుచుక్ | చూపోపరాసట్టి కాపు
 రుషులిద్దారు యేపుమింగవిప్పు మేహ్రొద్దుజేతుయా || కోపంబునంత ||

మ త్ర కో కి లా ర్థం.

కౌశికాత్మజయజ్ఞ నిఘ్న కారులెంతటి క్రూరుగో | విశదముగవిను
 పిఃపువారల విదళనబొసరించెదకో | వి|| దశరథక్షీతిహాలవినుమా దండివా
 దుసుబాహుకుక్ | కుశేలుడగుమారీచుకుక్ | ప|| యాకుంజనులిద్దరుశూరు
 లుక్ | యీకుంతలమగున వారలక్ | నిశిచరాంతకుడైన రాముని నిమ్ము
 వారలద్రుంపగక్ | శేలెమ్ముజగము నూతింపగక్ || శేలెమ్ముజగము ||

౭. కందార్థం. యక్కడమారీచుండును| యక్కడనుబాహుడనువాడెక్క
 డరాము| డెక్కడరణమునగెలుచుట | నిక్కముగనుపోసగ
 డయ్యో | నికిల్లలయ్యో బాహువీరలదిచెల్లడయ్యో || ప|| గ
 క్కు ననుబహుకాలమునకును గంటిని యీచక్కనమ్మల నొ
 క్కనిముషము నొదలజాలా రక్కసులు వీరెక్కడయ్యో అ||
 ౮. కందా|| నిక్కమురాములచేతా రక్కసులును తెగుటజము రఘుకు
 లవయ్య | మక్కలదొంతెనిడుకొను| మక్కటికివశముగాద
 || ప || ముమ్మరులాగెల్వో | సంగరమందు ముఱుకోనిలవ్వా || ప || అక్క
 డక్కడ తిరిగితిరిగి యాశలన్ని మానియిసురుల నుక్కడంచె వాడురాము|

డిక్కడున్నాడనుచునేనా || ముష్కరులా ||

పదం—వాదం—రూపకం—మిశ్రం.

ప|| ఆమాటబ్యాకూ | మునివర నీనామాటబల్కూ || ప|| పే
మకవలకాడుగాని ఘోరసరిగ్రామమెట్లునొగ్గు నయ్యయ్యో | స్వామీ
నీదయారాదదేమి || ప|| రాములపైనే పేమగల్గదా | మాట||

వి|| మితంబునూ యిచ్చెనని మత్కామితంబును | రాముల నడి
గిన క్షణముననే చూయరనీసత్యము | కామితే బు ||

ద|| బాలురయ్యూ | యుద్ధముసేయాజాలాదయ్యూ | తాళుదురే
క్షణమైన తల్లిదండ్రులను నెడబాసినిటు రాజాలుదురే మానీశనీమది జాలి
నొందుదు బలులాపై | బాలురయ్యూ |

వి. వరెవరె దశరథనీమిడ్డి | ముమ్మగంటిర దుర్బుద్ధీ || ప|| ధరణికి
దొరవై గురువువివగయీ సరిబొంకుదురాదుర్బుద్ధీ | సరెసరి ||

ద|| యంతకోపాగంతురా | మానీ || ప|| యెంతోనింతాయునుమీ
స్వాంతిమున్నుదువనిదలచితి సంతసమొందుముమానీ కాంతామణి చింతా
మణి | యితా ||

వి|| వృద్ధుడవైయ్యూనీనూ యూబద్ధను లాడెదావు! యిద్ధరచూణ
ము గావించెదనా కృద్ధ్యమనీబుద్ధినెరుంగుము || వృద్ధు ||

ద|| కరనుకొండయ్యూ యీకనీబాలులనుబోవా పరమాత్మకూపు
లైనారూ | పరమియానా || ప|| స్థిరముగ - శ్రీరాత్త పల్లీ పుగమునేలిన మా
రిస్వరూపులు | ముసలకను స కదల నొనగీ చిరుతలను పాలి చుడేవ ప

ద|| గీ|| విష్ణుప్రభుగవనిపుడు మదగ్గి నిహిషి | దోలెత్తెమ్మిటునా
మది తొ దరించె | ధినుతుక్రొధమిటుల ప్రబోధనుయ్యె | శాంతిగల్గు
నొమాతుకుల కాంతవేదా||

మం|| క|| దేవీవెడలుముదశరథ | భూవిభునిను చిల్వనంపె వుష్కరనేత్రీ |

సేవణిజనులతిముదమున | తావకభావంబెలర్ప తగుజేండుముఖ||

కొ|| వి|| ప్రాణేశా! అభినాదంబాసర్యేద.

ద|| వ || పాణేశ్వరీ సంతతసోభాగ్యవతివిగమ్మూ.

౧౩. సీ! బోటిసద్గుణవేటి నత్కులవధూటి | సుతునిరాముల నిమ్మ
వి యుటవదుండు | కణినవాక్యములను బల్కెగానమనము | ప్రార్థనముజేయ
క్రోధంబుబాటునేమో॥

కా! సీ! ప్రాణనాయక రాములబాటుపెట్లు | మాని వరుమంతు
తనమును మానుపెట్లు | సాధ్యమైవంత ప్రార్థన సలుపుచుండ | కరుణరా
జెట్లు పాసికి కణినమొదలి!

నల్లకి వాడు — పదం— ఏక — మిశ్రం.

వి: పుడువరెడని కొడుకుల నుగిన చికిముడివడితివి చాల్చాల్ |
కడుకిడులొందుము కానిచూచెదను కొడుకులు నీవూ మేల్ మేల్ | పుడ |

ద: పాపామనెటి వాడుగాడె యాపాపలాను నొదలాజాలాడె |
కోపామితావిడువాలేడె యీతాపసూడు తగనివాడె | పాపా |

కా! అయ్యయ్యో మాసీశా యధిపయ్యాబాలులా అడిగిన ఫలమే
మియూ! అర్థులుంటులా నుడివీఫలమేమయూ | అయ్యయ్యో |

వి: వ్యర్థులాలనేధి=నె చాల్చాల్ స్వార్థిక్యమునీవుగనవె | పా
ర్థివులసృతము బలుక దగునె నేనర్థముగోరగలేదె || వ్యర్థు ||

మం: కృపరాదేమండీ | మీరలుమహతపసూలు గదనండీ | కప
టూడుగాడు యీస్మృతసస్యము దప్ప చవలూడుకదండీ | బాలురువీరాలి
పుడైతె చూడండీ | కృపరాదేమండీ ||

వి: సీతులుబలుకుచు భూతలనాధుని ఖ్యాతికిదెచ్చెదవారా | చూ
తువుగాసినాచతురత్వము ధాతకువశమెనారా | సీతులు |

కా! ప్రాణేశా సుతులామానికినాప్రియా | నూనాకనొసగిన మన
మానసములు నిలుచునాయీకానిమానికోపామెట్టులానాప్రియా || ప్రా ||

వి: జడధారులతో నుడువుబొంకులు వెడవెడబలికితివారా, దుడు
కుతనము నాయెడజూపికివి ఘడియలొనకగచుగొనరా || జడధా ||

వోపాగాసీపాపామేమీ తాపసోత్తమాచేసితిసీ | నావైకరుణారాసీ
కాసీ కోపామేమీలేనిపోసీ | వోపారా ||

కా! చాలించుకోపాము చాలించుముమ్మ పరిపాలించుడీబాలులా |
గుణకీలాప కేలించుడీబాలులా || చాలించు ||

వి॥ బ్రహ్మాండంబును సగిలించియు మూర్తాండనుండలము కూర్చె
దనె । బ్రాహ్మణబలమును గానవుగాదె బ్రహ్మనునేకల్పించెదనె ॥ బ్ర॥

మ॥ శరణంటిగదసయ్యా వీలనిపుడుదరిజేర్చరావయ్యా । కరు
ణారస సంభరిత హృదయ వీరుకడుచిన్నా బాలురయ్యా । యిప్పటికైతె
కన్నులుదెరువారయ్యా ॥ శరణంటి ॥

వి॥ చాలురనీవ్రజ్జయు దెలసెను భూపాలుని మెప్పుగబలికెదవా ।
తాళంబుల గొట్టెదభూసంభముల తస్యములన్నిటు గనియెదవా ॥చాలు॥

కొ॥ సరనాథా మానీశోపము నా ప్రియా పరిపరి వృద్ధయ్యైతడు
పరమశాంతిగల్గుటకు శ్రీహరిని ప్రార్థించామేలకునా ప్రియా ॥సర॥౪॥

వి॥ పుడమినభంబులు గడగడనడకగ పడుగులుబడయగ జేతు॥
బడబెరికియు నడుకిడక వైచిగుగా బడధులనడుకగజేతు॥ పుడమినభం॥౧౫॥

ద॥ దాఘానీవే కొత్తాకల్లీ దైవమా శ్రీపతివిగావే ఆపదలెడబాసా
వేమే నోపరాత్మర నోపలేనే॥౧౬॥

ద॥ కం॥ గురువర మీరైనను యతి వరుకొశికు శాంతిగల్గ యేవిధమైన
గురువరమివాక్యామృత మరుదుగ జేసిన్ మామనకుల
మగు॥

వాదం॥ పదం॥ జంపెతాళం.

వ॥ శాంతింపు కోసంబు చింతింపుపాపంబు యెంతోవిచారంపుమూ
ఆహానీవేతో విచారింపుమూ యంతెంతోపాపంబు కోసంబున జేరునవి
యింతయోచింపుమూ ఆహానీవునవి యోచింపుమూ ౧

వి॥ యిప్పింపురామూల మెప్పింపుభూవగుని తిప్పింపరాదానమూ
మానీశాయిది తిప్పింపరా చెప్పుమూనస్యంబు దస్పియు నిప్పుడు తిప్పిం
బడ॥ కానుము మానీతా॥౨॥

వ॥ కల్లాడలేడు భూవల్లాభుని కోర్కె చెల్లించు రారమ్మిటు ఆహా
నీకుచెల్లించు రారమ్మిటు పుల్లాబ్జనేత్రనీ యుల్లంబునిప్పుడె రంజల్లజేయూ
నటు మోసీశా॥3॥

వి॥ వాసావసుత యరుంధాతీశ నామనోల్లాసంబు జేసితివి ముని

మనోల్లాసంబు జేసితివి భాసుర కొత్తావల్లిశుని నామాది ప్రార్థనా జేసితివి
మనోద్రవ్యేష్టాన జేసితివి ||౪||

వకి. వ యికులూఢీశా దళరధభూమిశ సస్యంబున నిత్యాయురారోగ్య
పుత్రమిత్ర భవధాన్య బాక్షిణ్య మోక్షంబులు చేకూరును స
త్వంబుదక్కిన నిత్యానిత్యంబులకు వెలియగు న న సర్వశాస్త్ర
సారంబగు నొకనిదర్శనంబు నిన్ను విచేదవినము.

వ: సీ. సర్వశీర్షంబుల న్నాదానఫలంబు • సత్యవాక్యంబుతో సమముగాదు
అఖలయాత్రోలవలన నిర్విహి చుఫలంబు • సత్య వాక్యంబుతో స
మమురాదు. జపతపహోమ చాద్రాయణ సుకృతంబు • సత్య
వాక్యంబుతో సమమురాదు. అఖలవేదాంతంబు లభ్యసించిన ఫల
ము • సత్యవాక్యంబుతో సమమురాదు. గీ: గానసత్యంబునొదలిన
మానవులకు! నాయు రోగ్య యశశ్రీలు నణగుచుండు. కలుష
సంఘంబునంమన నలుగునరుడు! సర్వసంపదలను నొందు సత్యము
ననూ!

వాదం॥ కదం॥ ఆటతాళం.

వ! యికులూఢీశ నీఘనవంశ మంశన మకుజేంకురి లందరు మతి
మంతులై యవుడు. క! ఘనవదాన్యలు వినయపూర్వులు గనుక సస్పృత
ము దివ్యైశ్వరు మునుని యీమినివరేన్యని మోక్షల సస్పృతా మేల
బలుకా !యన॥౧॥

ద! మునివరేణ్య గాధుతనయా రామాలనిపుడు కనిబూని యిమ్మా
నిపలికె యీమానీసు. ||ప|| ఘనతప బును జేసిగాంచితి తనయులగు కుల
వర్ధనుల నామము నిబువకు రామునొదిలియు క్షణము తాళగజాల గురు
వరా ||మ:॥౨||

వ! రామూని నీమాదికేనూని దలచెదా. శ్రీమనోహరు కరంధా
మండనని మదిదలుపు. | క! యీ మహాత్ముని నుదయమునకును తామరస
గర్భానులందరు నేమమున వినుతించ రిఘుకుల సోమై నుదయించె
గావున ||యన॥౩||

ద॥ బాలుండు సకృతాత్మ్ర జ లుండు రాక్షస జాలంబునెటుల ను
స్మూలింప జాలాను ॥ప॥ సీత తోయద వణువువట్టద నీలకు తల పాలు
సద్గుణ శీల మన్మధు బోలుసుందరు కేలవిడిచెటు తాళబాలుదు ॥ముని॥౪॥

ప॥ పలికిబొంకినచాల పాపంబు జేకూరూ యిలబోనాకొత్తావల్లికూ
నీ మదిగోరు .ప. తోలుత నిచ్చెదననుచు బలియుపలుకు నన్పతిము సేయ
దగునా సలితంబుగ రాములను యీసంయమిశ్వేషు కిమ్ములెమ్ము ॥యి॥

కదం॥ వాదం॥ ఆటః మిశ్రే.

ద॥ ఆచార్యనాకేమి తోచగు మీరెంతో సాచివ్యలను కుంటిని
యీరఘుశ్మోచంబు) గనగొంటిని ॥ఆచా॥౧॥

ప॥ వాచామగోచరడి చిన్నికొమరుండు యోచించు రాజేంద్రతూ
నీనూదియోచించు గుణనాంద్ర)మా ॥వా ఆ॥

ద॥ వింతాయమీమాట స్నాంతంబులోన శ్రీకాతునియీబాటుడు
బోలూభూకాంతుని యీ బాటుడు॥ఆచా॥౩॥

ప॥ యంతాటివారాల కెంతైనహరినూయ సుంతైన దెల్పాదుహః
భువిలోనవంతాలు దోచుహః॥వా॥౪॥

ద॥ గురురాయ మీకింత నెన శెట్టులేదాయ మదిగకుగ రాదాయా
నుహ శ్రీహరికరుణిత రాదాయహః ॥ఆచా॥౫॥

ప॥ ధరణీశ శ్రీరాము పరమాత్ము డనుకొమ్ము స్థిరమైనకూట సు
మ్ము నీనూదిగురిగల్గి వేగనమ్ము ॥వా ౬॥

ద॥ క్షీతికొత్తావల్లి శ్రీవతిపాదములనాడు మతిబూని గొలచెదనూ
యతీశనామతిబూని గొలచెదనూ ॥ఆచా॥౭॥

ద॥ కం॥ కామండలి) తనూజుడు రాముడు కులవర్ధనుండు రాముడుప్పి
యుడీ రాములబుల్లెజాలను రాములనే బొసిక్షణము బ్రతుకగ
జాల॥

పశి॥ ప॥ సద్గుణనాంద్ర) రాజేంద్ర) సుమశరశతకోటి సమాసకోమలాకారుం
డగు శ్రీరాములవార్త తార్కాణంబుగా వాక్కాణించెద
నిక్క బుగావినుము.

పాపి మర్మమొక్కటిగలకు యోమనుజనాథ! యత్నమున గోపనీయ్య
మైట్టియొక్క! దేవతాగోళ్యమలరును తెలియజెప్ప వలసివచ్చెను
పాపి మర్మమొక్కటిగలకు

పాపి ఆరిడియును న్నుభూమి భరనూర్నుటలకై విధివేడకొకు దం
కతులకు నిగ్రహంబున శుభస్థితి నుద్భవమొందెపూర్వనూ
కతకృతీనందంబుండగు ప్రజాపతి కళ్యపుడండు) నిన్నునీ
సతీమదితి కృష్ణాతి యశస్వీని నిర్జర మాతజూచినన్.

పాపి ఆరిడియాయణుడు రాముడాదిశేషు | దాసుమిత్రాత్మజుడు రాము
ననుసరించు | భరతికత్తుఘ్నులావిష్టు పాంచజన్య | చక్రములు
యోగమాయభూజాతమయ్యె ||

పాపి రామకదనామ్యుడాది నారాయణుండు | నతడనిగర్భనుండున నవత
రించె | ఆద్యయబ్రహ్మను ను తారకాభిపతియు | నితడైనర్వేశ్వ
కుడు సర్వమితడినుమ్మా |

పాపి ఆరికారమైయ్యికకము | వివిధాభరణంబులైన విధముననితడ
దివియైభువియైవియై | కవియైసర్వాత్మకత్వకర్తుత్వమయ్యె ||

పదం — ఆది.

తాకబ్రహ్మ బిత్తడ డీ సాసారనీరధినిదాటండి | ఘోరదురితము
ల నొడలండి శ్రీరామాహాయని యను ండి || తా|| వాడు బిండుకళలితడం
డి మాదాభేదమోదములు లేవండి | వాడులాడకను తలువండివారి పాద
ములమ లతలగలవండి || తా|| బహిర తరమెతానండి యీపరమార్థము
మదిగనుగొండి | కుమానాత్ములసరి గాకుండి ఇహపరిసుఖముకతడండి|| తా||
తానెతాననియనుకోండి భువితాన లేనిదిలేదండి | జ్ఞానమెబ్రహ్మంబనుకొం
డి యజ్ఞానమెమాయానొడలండి || తా|| సత్తనశ్శిలే యితడండి యిదిసద్గురు
నన్నిధి నెనుగుండి | కొత్తవల్లిహరియిడిండి మనచిత్తములోపలగలడండి||

పాపి కావునరాజేంద్రమయీ | పాపనులనునిమ్ముకూని పార్థివునకు నీ
భావంబున తసింబియు | కోవిడుడగుగాధిపుశ్య కోరికలరన్.

వాదా—అర్ధరికి—పదం—అసి—మిశ్రిం.

ద॥ నదువాజాలాని బాలూరయ్యా తలిదండ్రులను విక వానేరా నిబాలురయ్యా ॥ప॥ బడధామీయడుగులాకును నె నడియడవీరలు కడు బాలులుసుమీ ॥నడు॥

కొ॥ కొడుకులా గామిమ్ముమానుకోనాగలేమూ । తనుకాలామూ కుమిమ్ముగనుటా ధన్యులమైనామీ ॥కొ॥

రా॥ అమ్మయ్యాయేలాభేవాము తెంచాక వినము । ల॥ ఇమ్ముని వరునటుపోమ్మనరాదిలు సమ్మతిపడినను ఇమ్మహిముదమగు ॥అ॥

మం॥ యినకులదీపాకులు యీ బాలులు చనుబాలు నొదలాలేదు ॥ప॥ మనపెద్దదొరకెంత మతిమా ప్యమో తనసొనయూల నిత్తూరమ్మా । మానీంక్రమకురు యెంతకోలమమ్మ ॥యి॥

వి॥ పుడిమికతీసికొడుకులకు యిడుములజెంపపు భ ముఖడకు । కడుశిరులొందెను నడలకులు । బడదారులమిమ్ముగనుగొనుము ॥పుడ॥

ద॥ చిన్నావారాని వీరాలయ్యా । గనానానములానున్నా మ్మ గరావారోరయ్యా ॥ప॥ కన్నకొడుకులా కొన్నాపును మీమన్నన గలిగియు అన్నమునిడుసుమీ ॥చిన్నా॥

కొ॥ ముద్దులయ్యాముద్దువ్వారయ్యా నావద్దికీరయ్యా । గద్దరించూమానీ మాటికిజద్దాయేమయ్యా ॥ముద్దులయ్యా॥

రా॥ సత్యామెబైవామినెనూ శృత్యంలేములు నిత్యామై నిలుచూ ననెనూ ! ల॥ సత్యముదప్పరు సత్పురుషులుతమ కత్యంతా పదలైనను భువిలో ॥సత్యా॥

మం॥ చిన్నావారాలునీరు దొరసానిమీరు కన్నాకొమగులావీరు యన్నెన్నోవిధమూల యతిసాధు డడుగుట కన్నాచికడుపూగాదు । బడదాటి మన్నాసయింతాశేదు ॥చిన్నా॥

వి॥ కన్నకొడుకులనికడు మోడంమీకున్నది గనుగొనువిసోదం । చిన్నవారలను కున్ననునేరం । కన్నలగానరు కడుసారం ॥కన్న॥

ద॥ రారానామిద్దూలయ్యాలారా । నాతండ్రులారా రారా రా

కేండువదనులారా ! మారసుందరా కారులార మునిపరుసేవయె మారక
సేయుడి || ౧ ||

కా: అన్నావిమ్ముగనుటాచె సంపన్నులమైతిమీ ! కన్న తల్లి
దండ్రికి నాయనగతేమి || అ ||

రా: ధర్మామెత్తిల్లిబోలియూ ! రక్షించునరులా శిర్మాలమైయ్య
నేలును | ల|| దుర్మదమన యీమ్ముమెఱుగక ధర్మేతరమగు కర్మలొన
ర్తురు || ధర్మా ||

మం|| అయ్యయ్యె అన్నాఱుమూ ! కసిబాలాలాను అయ్యల కి
చ్చుటమూ | వెయ్యారుఁ ధములవేడినగాని ముద్దనయ్యాలనియ్యకయ్య
అన్యాయమిట్లు సేయాగమేలెనయ్య || అయ్య ||

ద|| ధరణీశ్రీకొత్త పల్లివాసా ! కరుణించు శ్రీశామరువా నీస్మరణా
చిద్విలాసా || ప|| పరమదయానిధే పరవాసాశ్రిత కరుణామృతసాగర శ్రీధర
వారి || ధరణీ ||

ద|| క|| నాతండ్రిలారరండిటు | భూతలమున విమ్ముగంటి పుణ్యాత్ముడనై
భ్యాతినిగాంచితియతిపరు| చేతులొబెట్టితినిమీకుజెందునుశుభము

ద|| కం|| మునివర మత్కుతులకునీ| ఘనతపమే రక్షణంబు గావుత యపు
డు|| విసత తనూజన కన్పృతం| బహుకూలం వైసభంగి నల్లి
మోదమగున్ ||

వాదం|| పదం|| ఏకతాళం.

ని|| రమ్మరమ్మా రాఘవా కార్ముకమ్మా చేకొనివేగిమ్మనన్ ||
నమ్మాతితోడ యన్నదమ్మలిద్దారు ముదమ్మా నమ్మాలగొనివేగ వేగ
మున్ యిమ్మాహి లోనన్ ముమ్మారువేడన్ నమ్మాతిచాలా కాలమున్
రమ్మరమ్మా || ౧ ||

రా|| లెమ్మలెమ్మూపహాసితే ద్రిమ్మారు లెక్కడులను రక్కడన్
అమ్మా మావు లక్షణమ్మాన గాధతరమ్మా నమ్మాల నుక్కడంచెడన్
యిమ్మాటతేల యజ్ఞమ్మా జేయగవనంబు ముదంబుకేరన్ | లెమ్మ || ౨ ||

వి॥ ఉ॥ పాపగులారక్షుత్సవల కాధలు మికరయంగలేవు యీ!
 పాపమైన మత్సముల్యుపాపవినాశమా లె చిచూడగన్!
 శ్రీభవంబు చేకగును చిత్తనిశుద్ధము నొందునెప్పుడున్!
 కోవిదులారచేకొనును కోర్కెనొసంగితి మంత్రరాజమున్॥

వి॥ పంచచామరం.

కాలచక్ర కాలపాశ కాలశైలవాస్త్రముల్ * మేఘపిష్టురుచ్రచక్ర * మేఘ
 వాహనాస్త్రముల్ * శూలబాధరాస్త్రజాల శుద్ధవైష్ణవాస్త్రయల్ * బాల
 రామచంద్రబాల భక్తిచేగ్రహించుమీ॥

రాముడు పంచచామరం.

వారుణాస్త్ర వాయువాస్త్ర వైష్ణవాగు శాస్త్రముల్ మీరుబ్రహ్మ
 నామకంబుమించు పాశుపత బులన్

ల॥ భూరినా యణాస్త్ర భూధరాస్త్ర శస్త్రముల్ కోరిమేమెరంగి
 తీమికోవిదేశ మీదయన్.

విశ్వామిత్రుడు స్వగిణీవృత్తం పంచచామరం.

రామ యీనన మందొక్క గుతుసియన్ * పాశురాలయ్య ప్రజ
 నెల్లబాధించుచున్ * కామరూపిణి జగదప కారీణీయా * భామాయంచు
 ను నీమాధి భావింపకా * శ్యామాసుందర్య వధియించు సతీయనకన్॥

పదం॥ వాదం॥ ముగ్ధుకి.

రా॥ సంతసముగలుగు యీవనాంతరంబునంఘ గలయింతి యేవా
 తి దానికింతప్రభృతి గలిగెనెంత దుర్జాతి సంగం

వి॥ మ॥ తె॥ కంబునుదానిన్ని కాంతయనగదగను * ఘూకా శతా
 టకీ యచుయింతిపాతకీ ॥ ౧౦౨ ॥

ల॥ గుగువర్షాశ్రి గుణిజ పిన * క * శివైర్ల మీనక * క * శి
 వ్రతమనుచు వల్పిరీ గురు కె

వి॥ త॥ శివైర్ల నగు కు * క * శివైర్ల మీనక * క * శి
 రీ సుగవరుని మించిరీతి॥ ౧౦౩ ॥

రా॥ కానరాదు గాక్షసి యీకానన బుసండు ముసీ కాంతయం
దుండి । తరులపొంతలందుడి । గిరిగ్రంతలందుండి ॥కా॥

ఐ॥ మానవేశా మా నవాది మానకానువచ్చుశరము । బూనినిలు
చుండు । యికను దానిగనుచుండు । అనుజతోనుగలశుండు ॥మా॥

ల॥ ధరణికోత్తాప్లల్లొళ్ళే వామ లామై కంములందు । శరమునిలి
పీతిం । గుణారవముసలిపీతిం । య రము ధీరనిలిపీతిం ॥ ధరణి ।

తాటకిరావటం—పదం—వాదం—పకతాళం.

తా॥ ఘోరారణ్యమునందుచరించెటి మీరెవ్వకుసరాధమా । ధా
రుణిలొసరవీరులనెప్పుడు కోరిభుజించెద నరాధమా ॥ఘో॥

పంచచాళుర వృత్తం.

రా॥ కరంబునక శరంబుబూని కాననంబులోపలక । చరించుచున్న రఘు
కులాబ్ధి చంపృడక నిశాచరి । తా॥ వోరీదుర్మద భూరిమాయచె ధారుణీ
వణకగజేసెద గా । చేరితివింకెటు బారగవచ్చును శూరతనిన్నటువేసెవలా॥

వృత్తం॥ రా॥ దురంబులోన నిన్నుదృంతు దుర్మదాంధపాతకే ।

యురంబుదుర్భరంబు కని కరంబులేకతాటకీ । దు ।

తా॥ ధారుణికొత్తాకల్లిశా విన్నేరకయుంటిని దరహాసా ।

కారుణి కోత్త ము కరుణి చుకునా నా నేరములెన్నక లక్ష్మీశా॥

తా॥ గీ రామధావనగ్రీకరణం గాక్షసత్య । మొడిలితోలిరూపు
గాంచిత మొడిమలర । పరిలివేదిన లోహంబు ససిడియైం । విధము ముని
శాపముదలనె విమలమై॥

తాటకి—పదం—పక.

రామజలధర శ్యామలా మనోమలకర భాస్వగా । ధీమసగ్గుణధా
మమనివక బ్రీజుసన్నతి మూర్ధ్వజా ॥ గా॥ ఈశచిద్వీలాస పార్వతీశ విను
శవిశేషణా ! శీతశభాంతీశజంకా శ్రీకరాంచిత ముమాణా ॥ రా॥ సీరమణి
మయ హాగవర కేయూరః పవీతా బల । సారయుత గంభీరవసుంజీరనిక్వణ
దంబరా ॥ రా॥ సీలకుంతలజాల పట్టుద ఫాలపద్మవిలోలకా । పాలితా
ఖల భక్త జనసంపాలికా వనమాలికా ॥ గా॥ ధరయనంతునికొత్తకల్లిథా
మదిశరధనందనా । స్థితరంబును వనిములొసగు శ్రీరామభక్త సుచందనా॥

రా॥ వ॥ నూనినీమణి యీకానంబు నొదిలి పూర్వ స్థానంబున
శేగుము.

తా॥ మానవాధీశ రఘుకులేశ నేనమస్కరించినేగెద.

వి॥ ఎ అఘవిదూర రఘువర అమోఘుబైన మీశరంబుననరాం
తకి పాతకి తాటకి వధి ప బడెను సర్వజనానంద బయ్యె నరవర
వి॥ చ॥ జలధరవణి యీవనము జంతు లతాఫలపుష్పపూణిమ్మై
సలిలితమైన పక్షీసమ దాయ సరావళ రాగ భూమమై
కలుగుచు నున్న న త ఘనకర్కసి రక్కసి మానవాదియై
యలరెడు దానిద్వంచితవి యీజగమందగున ఖ్యాతిగాంచితే ।

రా॥ వ॥ తపాధి శా మాకృపాధికంబున బగదపకాణిమీమానినియగు తాటకి
వధింపంబడెను. మీపాదంబులకేము నమస్కరించెదము.

పదం॥ వాదము॥ ఆటతాళం.

వి గాంతురమ్మీ రాఘుననిటు వీక్షింతులెమ్మీ -ప- సంతతము
స్వాధ్యాయజపతప శాంతుల వేదాంతయతులక॥ గా॥ అ॥

గా. యంతామోదం గంటినిపరబ్రహ్మనాదం .ప- మంతనము వే
దాంతముల విశ్రాంతిలక్షణ తిదాంతము ॥ యం॥ ౨॥

వి. గంగాయామునా సంగమమిదా రింగిత బానా .ప- మంగళా
కరమైన యతిరాట్టుంగవుల నిస్సూగతి పమటు ॥ గం 3॥

ల. శృంగార బూగంగా యామా నా సంగమంబూ ప- రింగు రింగు
తరింకీకరి మంకనుంగొన హాయిగల్గు శృంగార

వి. ధరగామాశ్రం బనగనబ గు ప్రిమోదాశ్రింగ స్థితరంబగుకొ
త్రకలి శ్రీవికానా ప్రిపాతి శాశ గా తుంగి

వి. మ. అతిశీర్షాశోమహా గిరి వృందమావాలాద్యోంబులక్షణాంచితే
మదిమాహించు మదాశ్రయంబిది మదియ్యూయాగసస్థానమా ॥
గదియంబోపమురమ్మ రాఘవమదా కాంక్షంబుచేకూరిగణ ॥
విదితంబాసవన బాసల్యైదమ కిరో త్రగసంఠింతుమీ ॥

కదం. నాదం॥ ఏకతాళం.

వి. మానంబిది మొదలూ రాఘనా సవనంబిది మొదలూ -ప. మా
నులాతో నెమానససుందున ఘననియమముబూని ఇతరముమానీ ॥ ఘనం॥

గా. పూన దీప్రతి మిపుమా మానీశామానుడీ వెతలిపుదూ -ప-
మానకశరమున బూనితిమది యనుమానముయింతైన లేదుసుంతైనయ ॥

వి. జెందాకుభయమి తా లక్ష్మణా నొంకుమూనయమంతా కు-
బ్బాదారకా రిపూలంబారిప శిరబ్బాదామ లాచేద్యంపూ బేఖిపూ శర ॥ ర

ల. సందేహ మేమిమీకూ లేదుకరానూ ప యందరో క్రతు
హామాలందాని క్షణమ నునావధియింతు మోదింతు ॥ క్షణం॥ ర ॥

వి. మరువాకుశ్రీ గానూ మనుజులలామా -ప- ధరణి శ్రీకొత్తాపల్లి
భామాభ్యురమును పరిపాలనాజేయూ విహతులనేయూ ॥ పరిపాలం॥ గి ॥

వి. వి. మానంబు పూనియింటిని దానవులమానక కనుగొను చు కుము
మానవాధిశా.

మాగీచ సుబానాలు రాపటం పదం ఏకతాళం.

మా॥ రక్కసులు దాగురండి నూనిమక్కా నగణాములెండి ప-
మిక్కిలితపమున మెరియూచునవంబు గ్రహ్యు - కొనెంచు గాథినందను
నూదారక్క॥౧॥

సు॥ మాంసరక్తంబుల దెండి మానీమార్తావై జల్లితండి ప-
హంసవాహనాను లడ్డబువచ్చినా హింపించి మీరలు సంశయించక
రండి॥మాంస॥౨॥

మా॥ కారాంధకారంబుగప్పి దువ్వార బు మనలోన నొప్పి ప-
ధారుణివడికించి దశవదను మెప్పించి ఘోరయుద్ధంబున శూరులమెప్పించి
రక్కసూ॥3॥

సు॥ ధరణికొత్తకల్లి వానూనే మరువాకద్యూతూ రమేసు ప-
బిరబిర బోదాముసరగూ కారాండి ధయించు కేశికాధ్వరము భేదింపా
ము॥మాంసరక్తంబ॥

సు॥ కం॥ రాగాశై బర దంబర॥ రారారక్కసులనేక రావణసచివా॥
మా॥ కం॥ రాగాసుబాహు దుర్మద॥ రారాయణివతి ప్రాణంబు రయమున
జేరచకా॥

రాముడు పంచచానురం.

వేగరక్త మాంసయజ్ఞ వేదికండుజల్లగ్న్ * యోగిపుగి పుడువకాన
యోగముండిహున్ముగ్న్ *

ల॥ బాగుగా రావి డల్ల బాణమండుకొని యు సం * రాగపద్మ
కత్రినేని రక్తినుంబు దోపగ్న్॥

పదం॥ వాదం॥ ఆదిత్యం.

రా॥ యామీసీచకులద గో లక్ష్మీక గను ప తాపసులతిసంగా
భీనుసుత్రామి వైకులాస్తోమం గు యా॥౧॥

ల॥ మొద మొదవగి వేతి సమ దయంబు లమీచుదమణ చేదమని వదరు
చున్న యామీసీచకులదుగో రాఘవోగమ యా॥౨॥

రా॥ బెబ్బలి సరితామి బ్బి భువినిబహు నుబ్బుగప్పియును బొబ్బ
లాగ్న్ యా॥౪॥

ల॥ గగంసుండు బల్ ఖగమలగతితా మెగసి నగంబుల పగి
లించెటి యా॥౪॥

రా॥ ఘనభీసురము సయమున దనుజులు క్షణక్షణమున బాణము
లను గురిసెటి యా॥గి॥

ల ధరణికొత్తపల్లి ధామదనుజులను మగువక దృంచుమి మారు
తామ్రమున యా॥౬॥

మారీచ సుబాహుల వాదం॥

సు॥ యెల్లురా మారీచ యెగమున్న దటా రోరి కల్లుబా నాలండు
మాంస ఖండారక్తములగొని యెల్లుం॥

మా॥ మెల్లమెల్లన బోదాము కల్లుసారా దాగుదాము తల్లిశాంభవీ
కల్లి పుల్లిగడ్డలబోన లిచ్చి మెల్లం॥౨॥

సు॥ వద్దురా శ్రీరాముడొచ్చి యున్నాడటరోరి శిద్ధప్యాశామండు
మానివద్ద యేగెముద్దారించా వద॥౩॥

మా॥ వాడోడ వీడోడు వచ్చినా రాముడోడు యి డాడోడున్నా
దానిదోడూ మాటలాడకురా వాడో ౪॥

సూ॥ యందుకూ దుంకులాటముందు నుందునెగ గాబోకు | సంది
యంబులేదు కొత్తాపల్లి సామిగలకుకాని ! యుదుకూ॥

సూ॥ వొరెమామా సిద్ధాప్పాశ్రము సేరితిమింకేషు సేతంరా॥

మా॥ మామా కాయనికొండగట్ట కాంకోరులాట గడ్డాలపోతెం టాచ్చి
ద్రాంట కూయకురా కూయకురా ! మామ॥

సూ॥ మామా మాగీచ గడ్డాలగుడ్డెంబగు లడ్డలాబోతు నెయ్యి తెడ్డలతో
నొడ్డెరు నొడ్డెరు అంట్రామామా

మా॥ వొరెనుబాకుమామా సీతల్లియాలినుక రాసపిల్లొండ్రొంట రాముం
డంట లస్మాండ అగొగొగొగొగొ సూడుండ్రో సూడుండ్రో

సూ॥ అబ్బబ్బా కారుమబ్బల యబ్బడంచుయబ్బయలమై మబ్బళాయా
సూడుండ్రో సూడుండ్రో.

మా॥ పూమా యెల్లెల్లి గామెల్లెల్లెమ్మెల్లెల్లె రారో రారో రారో రాం
డ్రో రాండ్రో రాండ్రో.

రా॥ గీ॥ అదుగొలక్కుం రాక్షస రాడ్పటంబు | మహివడంకెను
మానియాగంబు నెటుల | ల॥ రక్షణమునేయ దీక్షవహించినటుల | విల్లు
నక్కడి దుష్కృతంబెల్లనడుచు॥

పదం. — వాదం.

రా॥ విల్లునక్కడి యక్కడంచెదా | కల్లరుక్కసు లుల్లలల్లా
డగజేయుచు ॥విల్లు॥

ల॥ అల్లదుగొరఘువల్లభదనుజలు | యల్లయకీకృత హృదయము
లెల్లచు పెకలించెదరూ ॥అల్ల॥

మా॥ కల్లరక్తమాంసమూల కొల్లాలుగదెచ్చివహాని వల్లభానిపై
ని జల్లారెల్లాదనకలందరుకో॥

విల్లునక్కుడించకుండి భల్లమూలగూర్చి గూర్చి వికసిలుమానివల్ల
భూనితుల్లడంచ వేగముకా ॥వి॥

రా॥ యిదుగిహుగొమడ దనుజలన్యంచితీ పవచుపాసము దయ
ములనెదనిది ॥యిదు॥

లః అజితబలై గాత్రముల దకు గూలితీ । సదయుక కోత్తాపలి స్వా
మీ శ్రీహరి అటెః

— శ్రీ మా బ లుః —

ఆదిత్వాద స్వాహా సోమాయస్వాహా మంగళాయస్వాహా బుధా
యస్వాహా శ్రేష్ఠాయస్వాహా శుక్రాయస్వాహా మందాయస్వాహా యిల
యస్వాహా అలయస్వాహా కులగైహా నీకువాకు చెరిసగాయస్వాహా॥

రా. కందా॥ క విమాయాగ-బు పరిసమాప్తించినదా మీ ని
యవిము చాలి ను మనుపరిపాలించుడిస్వామీ.

వి: కందా॥ నరవంశదత్తత్రయీ । రిగువ్రు దనుజులనుడునిటు యెంశలసితి
రొ । నమదయాపరులా । పరిరంభణ మియ్యరయ్యా ।ప॥
బాబాక్షలా । మేలగుమీకూ పాపానులారా ॥ప॥ మురుచి
రాకొక్కస్తుసద్గణ సుందరీలాభోస్తునిత్యంబు । పరమనంపనలస్తు
సాంప్రదాజ్యసుస్తు పావనమస్తుఅస్తు ।బాలా॥

రా: కందా॥ గురుశరమీచరణములను । యరముననిలిపినను దనుజులెంత
టివా । హరిహరహిరణ్యగర్భులు । నరుడెంచిన దృంతు
మయ్యా నశినదళాక్షా । శూరులైన నతజనరక్షా ॥ప॥ ధరణి
లో నరులెంత దండిదానదాక్షిణ్యము లుండిన పరమ పావన
మైనసద్గురు చరణతీర్థా సేవలేక : నశినదళాక్షా ।

వి: ప॥ ఆహాసంతసం బాయె రఘుకాంతా నాస్వాంతంబున యొక
యుదంతంబు చింతించితి వినుము.

పదం— వాదం.

వి: పదుపదుమీ యువా ॥ప॥ ముదమునజనకుని సదనంబునయా
మదనహరుని విల్లదిగనుగొన ॥పజి॥

రా: మదమొ దెగురువరామది । సదయాహ్మ్యాయ మీపదముల
నెదనిడి మదనహరుని విల్లదిగనుగొన । ము ॥

వి: మల్లాభూవల్లభులే జగమెల్లా ॥ ప॥ విల్లండియుటు భల్ల
నూర్కగ వొల్లతేమ షీతివల్లభులెవ్వరు । య ।

ల! పుల్లాయమానను నిశ్చిల్లమనసందును | ప! యల్లయతీశ్వర వల్లభసీపద పల్లవ మల రంజిల్లనమ్మితీ ||వు||

వి! యిగువూరు రాఘవా మీరిరువూరు రాఘవా ||ప|| ధరణికోత్త పలి దామాదగులై సరగున జనకుని పురికగుగుమహి | రిరువూః

రా! వ! దేవా హహనుభావా యీవనంబు మనంబునకు ఘనంబ గు వింతలాను గురువర.

రా! చ! తరులతకుంజపు జముల తద్దము వేడ్క వహి చి యీవనం తరిమున జతుస తతుల దారిగనుగొన రాఘజూషగల్ లక్ష్మ! గురువర యేరు కారణము కుంతి మైకుజ గగ్గివాసమై నిరయస్వరూపమాణిముల నుద్దిదెల్పుడి మానిసత్తమా||

వి! వ! రఘుకులాంభోదిచంద్ర రాఘవే ద్ర సద్గుణసాంద్ర శ్రీరా మచంద్ర యీవనరామణీయ్య కవిహీనంబు దెల్పెదవినుడు, మనుజేంద్రా.

వి! సీ! పూర్వంబుగౌతమ పుణ్యడతీశుడు ♦ సకీయుతుడై తపము సల్పు చుండ | సంయమిశ్యే గుభార్య సాక్ష్యీలలామణి మది నెంచకింద్యం డు మరులునొంది | వొకనాడు మునియంకకలంక మాంలను ♦ కేగింసుకనాధుడేగుడెంచి | కామాంధుడైయతి కాంతి తోభోగించ తెలిసి బడధారియూ దేవపతిని | గీ! దేహయంతట యోనులై తేజ ముడుగు | ననుచుశపియించి నారీలలామజూచి | నీవుసామాణమై యిందు నిలువుమనుచు | శాపమొసగెను మానిబల్ కోడలు -

వి! క! ఆహాసీశ్వరుడంతట | ప్రేమామృతధారలొలుక వేయిసిగని శ్రీ ! ములకదరజమునయో భానూశాపాబురొదిలి కావ

వి! గీ! అన్యపు సములగూడిన నతివలకును | అన్యకా తఃపొంది యధములకును | పుష్పిష్టబులొ గూడు సములకై | దియె | ధైర్య కల్ల నిదర్శనంబూ ||

వి! వ! రాఘవా యీవనంబు నీమనంబున గౌతమాశ్రమాబలి యెరుంగుము.

రా! వ! అరుజా యీవనకుంజపుంజంబులు నామనోరంజ కంబు

అయ్యోగదా చూచితివా!

కదం — కాదం.

రా॥ కనుగొంటివా సామిత్రి! | గహనాబుతీరుధాత్రి | మనముడు గంటిమైత్రి | మహిలేకుయివిదిత్రి ||కను॥

ల॥ వనమెన్నతరమదేవ వసియించవిదు జీవా | ఘనవక్షిమ్మగవి రావా గన గాదుమహానుభావా | వన॥

అహావిరులతావి | ఆనందములకుదీవి | మోహానురాగభావి | స్నేహానుభావరీవి ||కను॥

ల॥ సహకారతరులగుంపూ | అహోయ దోషసాంపూ | దేహాబువులకరింపూ | వోహోవనంబుపెంపూ | వన॥

రా॥ తాలవటామూలహిం తాలకుటరకాల | నీలనింబవకుళదానిం బ కుందముకుళ ||కను॥

ల॥ బదరీవనసముగ | భల్లాతమాతుబుగ | అదుగొగన లవంగ | యాహూతమధునారింగ ||వన॥

రా॥ ధరకొత్తల్లి శ్రీశు | దయగల్గవీతనను | సరసూవశ్రీవివాసు | సర్వోష్ఠిముల జేసు || కనుగొంటి ||

వి॥ క॥ కావునరాఘవనీపద | జీవనజముసోకనిమ్ము జితశిశియభయం॥

పావనమైసారూప్యము | నీవలనను జెందువేగ నింపెనలారక॥

రా॥ క॥ శ్రీరామనామధేయడ | సారసముఖ నీకుభర్త శాశమనాదలక॥ అహా! కోరితిదేవరనీపద | సారసముల పూజసల్ప సమయంబవియుం॥

అవల్యాదేవీరాకడా.

అ॥ వ॥ అమోహానందభరితరాఘవా రంజితంబగు మీసాదకంజ యుగ్మంబును మన్మతోరంజకంబుగ పూజింతును దేవాదిదేవా.

అ॥ గీ॥ రామశ్రీరామ రఘురామ రామరామ | సామరాలనమీసాద కంకంబు | భూమరిజనేను పునపూర్వశాపమొదలి | కౌమునై మిమ్ము గంటినాభాగ్లగరిమా.

ఆట—పదం.

రామంతమాలనిభిశ్చాన్లము రాక్షసాధిపతినిచయోభీతుం || రా || వంజే
 మామజజ్జినప్రకృతం నురబ్బుదామహావహానిపాతి || రా || వానవిగ్రహకళాతి
 తం వేదవేదాంతనిర్దుహోపేతం || రా || సాకాకా టంకారివీజం నిరాకారా
 నిరంజన తేజం || రా || సీరామోమయవళిం సుకుమారం సుజనసువళిం
 || రా || యీశంసర్వేశచిగిరిలాసం కుమీశం పాపొఘభిరనశే || రా || ధర
 కొత్తనల్లిపూరివాసం | వాణిజసంసురమనోల్లాసం | ||

అను || గీ || ఆదిత్యధ్యాతృతూన్లమై యనుతరించి | దుష్టజన శీత్రణ
 మా శిష్టరక్షణంబు | కొరకు శ్రీరామయాజ్ఞమై గోసలేంద్ర | గర్భయంగన
 నుదయంబు గాంబిలిందూ ||

ఆ || గీ || జన్మకర్మల తేజఱ్ఱిజేవనీపు | జన్మమొందుట మాద్యశ
 జనులనేల | గాదెరామానుజనినూడి గాధిపతుని | తోటి నరుడెంచుటిది
 నాదు నొలిఫలంబూ ||

—♦ ప దం. ♦—

శ్రీరామం రఘురామం | చిన్మయరూప శ్రీఘనశ్యామం | శ్రీ ||
 కాంత్యాతీతం కరుణోపేం | కలుషోద్భూతం కదులజనేత్రం || శ్రీ || అంబు
 ధిశయనం అంబుజనయనం | అంశాధిపమసాంబుజ చరిణం || శ్రీ || జగ
 దాధారం నిగమానరం | జన్మాంతస్థితిజగదనుపాలం || శ్రీ || దాసవహంతం
 మానవశాంతం | దానదయాగాక్షిణ్యగుణాంతం || శ్రీ || సర్వాకారం సర్వా
 ఛారం | సర్వేశ్వర సానందాకారం || శ్రీ || అండలిశయనం పంశితభజనం |
 అండజవాహన అఘనివారణం || శ్రీ || ధరళరిపాలం దైవోన్ములం | వర
 నూతన పురివాసనుపాలం || శ్రీ ||

పంచచామరం

సీవే భూమిగాపవాయు సీవేవహ్నివ్యోమమః || సీవే సర్వకాల
 దిక్కు నిర్మల బ్రి స ఘమల్ || సీవేకర్తృభోక్తవయ్యి సీవేపాక్షి సూరమః
 సీవేసర్వమంతజూడ సీవేజాప్తవశజా ||

మత్త కోకిలా.

నిన్ను గానకలేదాదేవా నీరజోద్భవాదుఃఖః ♦ సన్నుతించగ నెత
దానను సన్నువిపరిపాలనా ♦ నన్ను గాచుటకై సోహార నామయాపము
లోందియః ♦ పన్నకేంద్రశాయిమత్ఫల దాయివైకరణి చిత్రే

ప॥ అమూల్యాభరణమూల్యా అహల్యా సీమధువాలాహః బులు శృటికలాప
రూపంబులై య సంజాంబుధి నోలలాడె మన్మనంబూ.

రా॥ శా॥ వోరామా మణి సర్వోకములలో నొ స్వారుసీఖ్యాతియుక॥
సీరేజాక్షీరో నీకర్తికలసియుక॥ నింపొందసా భౌగ్యముల్॥
జ్యేష్ఠసాఖ్యము జె దుమాభువినియాచంద్రార్కతారాతముక॥
నారీరత్నము సర్వోకముల నీనామంబు పాపఘ్నమా॥

రా॥ ప॥ యింతీలలాప హినువంత ప్రాంతంబున నున్న నీకాంతుని జీర
బొమ్మ.

ఆ॥ ప॥ భూకాంతా హినువంతంబున నున్న నుత్కాంతు సన్నిధికేగిద.

రా॥ గీ॥ సరిదుపవనము జే భూ॥ భరితంబై కుంజపుంజ భవ్యల శాకున్త॥
గురువర గాంచి తె యీవన । శిరికందోముల నుతింప గీమ్మతి
తరమా॥

పదం॥ వాదం॥

వి॥ గంటివా శ్రీ గామా వనచరగుంపు గంటివారఘురామా.ప.
గంటివాగజసింహ శరభోత్కంఠ నాదవికుంఠతూబై జటలై శైరగంటియ
న్నులు మింటనేగుచున్నవారల ॥గంటివా॥౧॥

రా॥ గంటివీమాసీశా వనచరబొబ్బల్ వి టివీ మాసీశా .ప.
మింటనంటిన గిరిగుహాంతర తుంటిని కేళిసుర వాల్గంటులను భోధించి
గీతాజుటస్వరముల దెలుపువారల ॥గంటి ౨॥

వి॥ తాలసాలరసాల కదలీ మూలతీ మందారమధుకవిశాల భూరు
హఘాయలా నవలీల డోలిక లూగుగరిశల ॥గంటి॥3॥

ల॥ భూతానరభా మ్లాపిచ భల్లాతబదరీ పనసరసముల ప్రీతిగను
పానంబానర్చుచు పికశుకాన్మృత మధుగస్వరముల ॥గంటి॥౪॥

వి॥ నదినదంబుల క్రలినతలనల చూదితమానస హృదయులై ము
నిసమూదయంబులు జపశపంబుల సదయులై ముదమొదన జేయగ ॥గంటి॥౫॥

రా॥ మల్లెమొల్లెలు బాజినాపెగ తెల్లని విరిజ జీకే కి పుల్లహల్లిక
పుష్పముల శ్రీవల్లభుని ప్రాజంపగనుచే గంటి॥౬॥

ల॥ భతయనంతుని కొత్తనల్లి ధాముని చరణాంబుజాంబుల మనవ
కనా యురమందానిల్పిన మానినత్తను సతిసుతాదుల ॥గంటి॥౭॥

వి॥ గీ॥ అడగొ దృగ్గోచరంబాచు విధులపురచూ । కమలమిం
డు నపరదిక్కాంతాను । రాగనెండుక్తుడైన భూభాగమెల్ల । రక్తిమం
బయ్యితోచె రాజీవనయనా॥

వి॥ మ॥ తనుసంబంతయుగప్పె జక్కువలు దైవ్యంబొందె నక్షత్రీం
విమలాభాయవిహంగ గావములు వీతెంచెకాదిగంతుంబులక
కుముదంబుల్ వి॥ పించె మారుతము కంజాగ్రింబులంనుండియుక
రమణీయై తోచెకామకులకుక రాజీవపత్రక్షణా॥

వి॥ వ॥ రాఘవా మీరిరువురు ప్రదోషపూజలొనఱించి యింపుగ
ల విరులతా జొంకంబుల పాన్పొనరింప వలయు యీనిశీఘ్రము విశదము
వరకు గడిపి నశాంతంబున కాల్యంబుల నెరకేప్పి జరక సభానదనంబున
కేగుదము.

రా॥ వ॥ దేవామీభావానుసారంబుగ నొనరి చెదము మహానుభావా

రా॥ వ॥ అనుజా మనమిగువురము మునివరుచరణంబుల మనమున
నిలిపి వసకుంజపుంజరంజితలతా కుసుమగుల్మంబుల సుంతరించి పాన్పొనరిం
పవలయు నీవేగుప్రాగ్భాగంబున నేనేగెద పశ్యమభాగంబునకు,

—♦ జనకచక్రవర్తి నేపం రావటం. ♦—

శా॥ శ్రీకాంతాకుచ కుంకుమారుణల నచ్చీప్రాద పంకేరునూర్
పాకారిప్రముఖామరాధికశివ బ్రహ్మాది సంసేప్యక్ష
వ్యాకోచాంబుజ దృగ్విమోహిత జగద్వాపారలీలాయితృ
సాకారాచ్యుత సర్వనామృదగు సర్వేశుమర్ది దల్పెదర్॥

తె ర లా ప దం.

జనకాధిపాచక్రవర్తిని | వైరిజననాయకా సమవర్తిని | ఘనదాన
ప్రవణానువర్తిని సూనశరసమ సుందారమూర్తిని ॥జ॥ ఛండ విక్రమజయ
శాలిని మార్తాండసమప్రభాపాలిని | మండలేంద్రపరిపాలిని మదినిండాగొల
చెద వననూలిని ॥జ॥ హీరమణిమయ హరిని వేదచారాసుకీచారాకారిని
దూరికృతాదుర్విచారిని వేదసారమోదిత మనోహరిని ॥జ॥ ధరకొత్తాకల్పి
శ్రీవాసుని నాయురమండుదల్లరమేశుని | సుకుచిరవినత ప్రభాసుని ధారా
ధరనిభగాత్ర సంస్తోత్రుని ॥ జనకా ॥

రా॥ వ॥ సలివోత్తసమ ఆస్తానంబునహితపురోహితామాత్యబంధుయు
తంబై బద్వోత్తకోభులగు విద్వజ్జన జేగ్యమానంబై యుండునామంత్రి.

తొలిపాటన పదం.

భూపకుల తిలకా | సుజననా || పం శ్రీవతిసుతి సంస్థాపకసురుచిర
 కావుగుషాంతిక కరుణసాగరుడ || భూ || పాలితజనవరుడా ! భూవరుడా !
 || ప || మేలమిగల భూషాబులలోనే శేలసాయుతా శ్రీమునిహితుడా || సూ ||
 దీనసోమణుడా | ధిమణుడా || ప || దానదయాబాహ్యే శ్వాసీరుడను గానవాం
 తకుని మాంకకొలచెటి || భూ || వాసనసన్నిభుడా | సుప్రభుడా || ప || భాసు
 రకాత్తపల్లీసుండువ్రేసి వాసునిదాసుక బాసనూనుడను || భూ ||

మం! గీ! రాజనూర్తాండకోటి విభ్రాజనూన | యూజగంబునమీ
 త్పట్టి రాజులొక్కొ ! పూజనీయ్యలచంద బు పోత సెసంగ | రాజకుల
 సంభవులోదిన రాజకులలలో.

రా|| వ! సఖాచ ప్రసన్నుభా అన్మన దంతాంతంబువినగోరితా దె
 త్నైదవినుము.

రా|| సీ|| దేశవిశాలాంధ్ర దేశదుగ్గులులంకు * మేలైనసిరిగల్లుమెది
 కునకును | వరూదిగ్గుఖతలక కరణేయై బరగును * పరమ నంతును కొత్త
 పల్లియందు రాజులు దన్నమరాజు వంశంబుధి చండుణేసరి రామచంద్ర
 రావు కాయురైశ్వర్యంబు లభివృద్ధి నొందించి పాలింతునె మిథిల పట్టణం
 బు వికామోన్నతుడగు జనకచక్రవర్తి యునగ ప్రఖ్యాతి గాంచితి యధిక
 ముగను వాగ్విభూషణు వటపురి వంశజంకు రామసహజాఖ్యు కృతిషీతిని
 రాజిలంగ

ప దం

సభజేయు మామంత్రీపర || ప || కభవప్రభవాదులు మద్విభవప్రభ
 సుతీయింపగ || సభ || శాంతులూ వేదాంతులు భూకాంతులు హితమతులై
 సురకాంతుని శ్రీమంతాబుస || సభ || సకలంబగుశాస్త్రుంబుల ప్రకర ప్రక
 టిత మారిగుణ నికరముబోధించగనిక || ప || సురుచిరమగు గానంబును | తరు
 ణులు పరిపరివిధములభరతం బరమగుసల్పగ || సభ || శ్రీకొత్తాపల్లీసుడు |
 ప్రాకటసంపద లిచ్చియు సాకల్యంబుగ బోవగ || ప ||

మం! వ! విభో జనకరాజప్రో మీఅజ్ఞాను సారంబుగ సభాసద

నంబు పరిపూణకముగా యున్నది యీరత్న స్థగితసి హాసనం బలంకరిం
పుడుదేవ

రా|| వ|| మంత్రీనామ తనంబు నుగంతబైన క్షీచింతాకాంతబై యు
న్నది తద్వృత్తా త బాలకింపుము.

రా|| వి|| అలనాడునె నొక్కయధ్వరంబును జేయ ననుకట్టి భూసు
రసంఘములతో భూపరామేశ్వంబు బుధుజనులు జేయంగ లాంగల పద్ధతి
లక్ష్యీకళల నొక బాలికయు దోచె నొప్పు నా నాచిన్ని బాలిక పుత్రికాభా
వమునను పాలించుచుండగా బాలచంపూణి మాడ్కి నభివృద్ధి నొందెనా
నాటనుండి మద్గమంబుననున్న మా హేశ్వరంబు ధనువుచెబట్టి శరమందు
తగనుగూర్చు నట్టిరాజోత్తమునకును నబ్జముఖిని కన్యకాదాన మొనరింప
గలిగెమంత్రీ.

పదం|| వాదం||

రా|| విరాజిబిలుపిపూ రాజులన రాననప్పిపూ || ప పరాకుసేయక
దరాధిపతులను విరా||౧||

మం|| ధోరాపరాకెమీ రాజులు పగానరాకేమీ ధరామండలీశ్వ
రా సీకమిటి|| ధోరా||౨||

రా|| శరాసనంబి దు హరునిది దురాసదంపండు శరంబు గూర్పగ
ధోరల్ గల్గినను || శరాసనంబిగు ౩||

మం|| ను రాధి పతిబోలూ రాజులు ధరాస్థలిని నేను పరాయుధులు
సాంపరాయశూరులు || నురాధి||౪||

రా|| హరిహారులుగాక యాధను కరాగ్రమున సోక ధు వహము
భేచయాలకైనను హరిహారులు|| ౫||

మం|| మ శగామినికై యతిసంబు న మనపుత్రికై వీరాధిపులుమ
న పురికేతెంచిరి మరా|| ౬||

రా|| ధరానోత్తకల్లి యీశుడు నరాకల్పవల్లీ స్థిరాసిరులు నేమ
క నొసగును ధరా|| ౭||

మం|| సీ! బంగాళకొంకణ పాంచాలరాజులు * బబకరసింధు నేపాళపతులు

మూసన ను కణ నా వ్యాధి వతులును * మహారాష్ట్ర సాకాష్ట్ర
 మూసధులును పాంజ్య బోధి నదిడ వజ్రసముహంబును సింధు
 యుగంధనాధాని వతులు * కుసువులూద కలింగ కుంత లేశ్వరు
 లును * ముఖయాలకాదూళి ముహిపులింత గీ॥ హిశపురోహిత న
 తిసుతసహతులగును॥ క్షీతి : వతులంగ బలసహస్రతినిగలిగి అతులి
 తానంగ వైభవో వతులు గలిగి! వచ్చిగచే వీటికిని వియచ్చరులు
 పొగడ!

పీతావేషం రావటం॥

క॥ శ్రీకామినీ మనోహర! వాకారిప్రమఖదివ్య ప్రస్తుతచరితా | లోకాధీ
 నాధయీశ్వర కాళోనర తల్పవికచ కంజదళాటో॥

తరణో కదం॥

వారివృకణం దురితహరణం శరనుచావనం భ కజీవనం ॥హ॥౧॥
 మనోభూషణం మహివిశేషణం జనాతోషణం జన్మహోషణం ॥హ॥ ౨ ॥ తే
 దోడ్ధానణం సాధుకారణం బాధవారణం భవనిసారణం ॥హ॥ 3 ॥ కొత్త
 ల్నినాప శ్రీనివాసు చిత్తజాసతాంగ శ్రీమత్యూగం హాస్పిరిణం॥౪॥
 వ యింటిలకామ పజామంటపాలంకారులగు వండితులు రాజాధి జనూ
 ర్నాడవేషులు భూవిభోత్తము బాధి త్తాధినికాళి శము
 స్వయం అగ్రజ్జనీవాసుకాధికులగు తూములు కలసితిని కి సు
 దూకులచే వభావిపూర్ణంబై యుండునాపతి నెలకవటంబుగావించె
 ద నచ్చలీ.

తెరవెళ్లు పదం॥

కొమ్మమేల్ బంగారుబొమ్మను కన్యవిలుకానీ దానీ తమ్మియింటి
 గరితను కనుడమ్మలనువానీ పూనీ॥కొమ్మ॥అ॥ మించులను మరుపించు
 మేళాహోగించగా గేకు మీరు కాంచనా సరిగంచు దువ్వలు వంచలను
 తీరూ మీరూ॥కొమ్మ॥౨॥ నీలకుంతల జాలములు ముఖపాలవమున నొ
 రయా మెరయా బాలికలు కెంకేలి నలసుంటీల సగవీవా వాహ॥కొ॥౩॥
 పునుగుజన్వజి జాజిమల్లె పూలనెత్తావి మోవి ఘనసుధారస మొల్కు చి
 ల్కల పల్కులాదీవీ భావీ॥కొ॥౪॥ ధరయనంతుని కొత్తపల్లి ధామసర్వే
 శా యీశాకరుణతోవర మొసకబ్రోవుముకాంచనావానా భానా॥కొ॥౫॥
 చె॥ గీ॥ అమ్మమీరెవ్వరమ్మ బంగారుబొమ్మ । సమ్మతిందితి నీమ్మదుసరస
 వాక్కు । అమ్మత కలితాను మోదంబు లంబుజాక్షి । హరునిరాణి
 వో దివిసురవరుని సతివో ।

పదం.

మారునిసాగసగు నారినిమించిన సారసమోమునీ యందురెనక ।
 కీరవాణులను మీరినచక్కని వారణయానని యందురెనక॥మా॥ చుక్క
 లదొరకన్నకృజనుగుముఖ చక్కదనము పెంపెక్కగనూ । చక్కెరవిఱ్ఱ
 ని చొక్కపుపుత్తడి మక్కువబొమ్మనియందురెనక॥మా॥ అణికదాణిను
 పాలిముత్యములు వేణిభారమూ నటుయింపగనూ । రాణివాసులందరు న
 నుకోకిల వాణిసీతయని యందురెనక॥మా॥ ధారునికొత్తాపల్లిసునినేమూ
 రక గొలచెటి సారసాక్షినీ । వారవారగంభీరుకు జనకుని కూరింపెనుత సతీ
 సాధ్యనినే॥మా॥

సీ॥ గీ॥ చెలియనాతండ్రి, విధిలేకుజనకడగమ్మ । కుసుమగంధియు
 వాతల్లి కువలయాక్షి । సీతమన్నామధేయంబు భూతలంబు । నందునుద
 యంబు నొందితినుందరాంగి॥

పదం.

సీ॥ కాంతాహణివినవెనాదు స్వాంతము వింతాయన వింతాయన
 వింతాయనె॥ చె॥ యింతియంతో వాసంతికల్ కాంధిగుంచె చేనుంతకల్ ।

బంతులందూ మీగియ్యలి కాంతాకాంతూల జేరా || కా || సీ || శారీకకీరాపరీ
 వాగముల దూగొడల్ | మీరీపోలుపారీశమిమీరీ పలు మారుగను || కా ||
 చె || మందహాసానాము మల్లెకుంబ బ్బు దామొలయాగాను | జేందినేతావు
 లను పొదీముడమొదాగను | కా || సీ || చంచలనేత్రీ కాయంచలు గుమి
 గుడియు మించి పంచమస్వరణుంచి ధ్యయతే చాగను || కా || చె || ధా
 గుణికోత్తాశలి ధానవి ధామావి స్మృణాయెమారకనుజేసినను మారుడదె
 మీరెగడ || కాంతా ||

సీ : శి | కన్నులద్రోగానుకన కాగివసంతుకు కంతుయుక్తుడై
 చెన్నులకారె నన్నెలలో చక్కుగితక మగిమల్లె మొల్లలక
 చె | క్రొన్నెలకాల తుంపుగులు కోయిలగుంపుల మేలుపల్కులక
 విన్నవినోదమామ విరిజోడిరొ పోదినాపువ్విజోటకుక
 వదం వాదం.

సీ : బోటిరొ పడుమీపూదోటాకు నేగిబల్ పాటాలబాడుదమె |
 పొగపైన నాటాలనాడుదమె బో ||

చె | నాటాకనవసర మేటైకప్పుగార పాటాల బాడుదమా | వి
 త్రైవనాటాలనాడుదమా | న ||

సీ : సాహంగిపూలందు సాంపైనతుమ్మెడ గుంపూల రవమింపుగక !
 హాయనిపింపూను పదిని పుగక || స ||

చె | చోపకకల్ హార పెవైన మకరంద తుంపురులకు పల్లచుక
 మలయంపు తొపారులును చల్లగక | న || ర ||

సీ : మల్లెయా మొల్లలు మంకెనవిరజాజి మరిశెల్ల చేమంతులూ
 రంగైనకల్లవ పు బ తుయా || బో || గి ||

పుల్లబ్జకేకీ హల్లకకేకీంగి ల్లసమున గానుమీ రాయంచస
 ల్లపముల పినమీ | న || ౬ ||

సీ : యేలాలకాజాలడోలికల దూగి చాలా వినోదింపమా సరసం
 పు కేలికమోదింపమా బో || ౭ ||

చె | నీలాలకాడు మేలైనరతిగోన దేలున్న శుకశారితల్ ! కలరవ
 త్రవృష్ట దేవరయాత్తద బాహులయయమం
 పల్లవంబాల్, పైకరాబాల్. ౧.

మూలంకు నగుకోరికల్ ||నా||౧||

సీ: ధరకొత్తకల్లి శ్రీకృష్ణదూ యీవనమంకు మూరయుచువిహరించు
నూ దోషముల కరిహణ మొనరించు ||బోటిగో||

పదం పాదం

చె: పంచారంగుల చిలుకొ గనుయో అచయనా నటుపటవే ||

సీ: చెంచాలాక్ష నెగ సెగదె కనుపించబాయను పనుపదవే||౧||

చె: వొదిగొదిగి పనుపదవే మెల్ల బెదరగలముగదె మదవతిరొ ||

సీ: అడుగడుగొ నది పొదలజేరెనిక మదముననిటురా వదలముగ || ౨ ||

చె: చందానమంచార భూజులుంమా జేరె సుందారి అందుకుంకు
కుండమురావేనియి వనమును జేగటకీదారి || 3 ||

సీ: యిటచునుమి నివటుకేగకు నుటిలాలకి సరెఅటుబొమ్మి. చె.
తటుకునకొత్తావల్లిశ్వసుకు నటుగజుపించుకు పోపొమ్మి ||౮||

రామ: చంద్రమూర్తి వనములో సీతనుగురించి వణింపుట,

రా: ఉ: యాయెలదోట యెవ్వరిదొ యింపునసాంపునహింపు జూడగక
యాయెలలోనగాన మరభీకృత సూనవితానమంజరుల్ |

మాయుదె మల్లెమొల్లలును ముంకెనజాజి జవాజివానసల్ |

శ్రీయ్యుతమై యీసాగను చిత్తమునిల్వగ జేయదెవ్వరక |

వ: అవురౌకా మించులనుమించు చొచలాక్షీకనుపించి నటులాయె
యిదిచునోచంచల మనుపి చును ఆడుగడుగొ నిజముగనె యించ
యానవున,

ప ద ం.

వగలాడి సాగలాడి నగుమొగమెన్న జిగిబిగిమిన్నా | తొగతేకుండీ
మొగముగన్న సగసగ మొందడ బల్ రైట్ | సాగనగుముత్తైపుతేట్ | చి
గురాకడివపుసేట్ | దగురా నగా జదరాల నగునా ||వగ|| చిత్తారు బా
మ్మొక్కూ పుత్తడిమిసిమేల్ సుమ్మా | చిత్తజచెపూరెమ్మా తత్తరమొం
దెను చిత్తముయీచెలి బిత్తరిమెలగుచూపుల్ | దళుకొత్తు బెక్కుమెల్ చె
పల్ | ఆహచిత్తభవనిబల్ తూపుల్ | నిబోల్ నునదాల్ ననమేల్ ||వ||

కలికేయోయాచిచ్ఛా! మూకలవమ్మోమోయ్య! బలుగుజల్లుతప్పు
 గలుగుబల్ తుగాయికబుంఠి చక్కచ కంబులవ్వా! మోమించుకొను
 గనుగొన్నా! దగణి! గగణి! గగణి! తేవా! వగ! భగినొత్తపల్లి
 వాసు కరుణగలుగుకీ)నాసు! కవచేలకయినాసు! వగవవిధముల సిగుల
 నొసగిబవలు దురితను అనుబోజీసూ! | నావైనుగుబొల్పి దియజేనూ! |
 యీతరుణివాలాయల్ గనకను! సరిగ్ త్వంగి! పరిగ్ నావ! ||వగ||

ఉ: యీతగుణిహోయిల్ గుంతు యీతగుణిహోయిల్ గుంతు

యీతగుణిహోయిల్ గుంతు యీతగుణిహోయిల్ గుంతు

భూతలమందుధాతవరి పుష్పసుంధిని శ్రవణియాజగిత

భ్యాతినికాంచె నొక్కొక కళలముప్పుగ న్నమ్మి రయై

గీ: మగువ మొగచుకు పరిక లోగలరాయు! గుంజసగ మొంది
 కృష్ణపద్మాంబుడగుచు | తగుణితప్పాదనఖంబుల నఖకు గాంచి | సుముఖు
 డైపూణి మొంద నుద్ధాదిబండ్లి !

పదం,

అహం ఆహం తరుణిహోయి సు దర మెన్న గనా తరమానా | మో
 హానగాత్రి నెమ్మోను చమా చందమా మందమానందమూ! కులరీవిమ
 ధుకగులనీవి యీసుదతిసోవిచకా సుభభావి సకబోణీ మృగుపాణి ఘన
 కేణి శుకపాణి | ఆహం | వారీమణి మొయ్యారి మరుకతారి తఖకుసుకునూరి
 హా | సారాననశిచి యుగనిచ్చుబానిమ్మ గజనిమ్మా ఫలితమ్మలో ఆ
 హంసతియుగసిగజవతినిగేసు వృగవతిని గొప్పకటిపటిసహిమా | ముద్దీయ
 చెక్కుల్ అద్దపుచక్కల్ చందభ్రండుములనుపెక్కల్ | ఆహం | భరణికొత్త
 పలి దామోదరుని నిరుణిగామరిగరితోనా | గోరీకలొనరించి సారాననా
 భూదీనారీవిబలికించునా | వగమపురుషుడీతనిభవుడు | జహుశిరులనొందు
 టకు నరుడొనా | అన్నునమిన్నా | కన్నులగన్నా | క్రొన్ననవిల్తుని మెరు
 కన్నా || ఆహం ||

ఉ: యేయుగమంబుగా భరిలోన ముదానకి దాన పూర్వకం

యీయుగమంబు మి కులను నెందిపిరించి నృజించినాడకొ

కాయజడేతి హేతి కనకాంగి విభూతి కళాతిరేకము

కేయల కేలవాత్రి నుదయించువె లుడులు దీనిసాటియె

సీ: కనకమరొక్కొక్కాల్ పునరానొక్కొక్కాల్ ఫలరసంబులతేటయో
బకగుసుకయె | నాపులును పెంపు డిదినింపు కెంపునొక్కొక్కాల్ | యింపు
గమనింపు నీవెకమోవివాహా |

పదం.

అవురా | యానాతికన్నా గా చూచినమదిదీ గాజేమీర యొయ్యూ
కళారా | నారనారిసారుగేయమోముతిరూ | కనల్ గేరూ | తీరాతీరైశ
చనుగ్ మీరు చీనులాచిడారున్నననూ గాదుహాహా | అ | కలికీవన్నల
చిలుకావొలికి మారునిపూములిపై దలిమిన్నముఖిలకీ | కళలమించిగా
స్వీను కలిమినతియో | భారకీనూ | తెలికూపైతానిబామ్మ బెళుకూ
చూపులముద్దు గులుకుమాటాల నవృతములుకుహాహా || అవు || నారీశ్రీకొ
త్తపల్లి పోకీనేలినమురారీ గొలచెటి సువారినిజేయో | గరుమేరుగుబో
టి నీటూ ! మీకపక్తిదాల్ తేటా | వారీజోదరుముద్దు వారీ బోలిన మద
నారీ మించినసుకుమారీ హాహా | అవురా |

సీ: కంజభవుడింతి కల్పించుకాలమండు | రంజింబైన నవరత్న
రజముగూర్చి నంచుసుధపింపి పదనుగ నదిమినదిమి | కొమ్మగావించబోలు
నె తమ్మిమాలి |

క: విరిబోణినీదుజనకుని | పురమనునామంబుదెల్పు పుణ్యంధరడ |

కరనేనినుగవియెజగలొ | బరువడి నీనామపంక్తి ఫలమెంతటిదొ ||

పదం—వాదం.

రా: కలికీనీవస్వరె కలరవ మొందిగాను బల్కవె | బల్కవె | రా
చిల్కవెఅహా | సీ: నిలుకాడలేకనాల్ పల్కరించదగునయ్య | నియ్యెడగ్
నియ్యెడగ్ ననునయ్యెడగ్ అహా || రా: నారీలలామరొనె రమానుకుంటివి
దిసారమా సారమా సువిచారమా అహా || సీ: మారాసుందారపర నారూ
లలోపనియేమిదెప్పుడీదెప్పుడీమదినిల్పుడీహా || రా: రామామణిగో నీనామ
మేమొకెవ్వరొకెంపుగ్ | యింపుగ్ మదిపెంపుగ్ | అహా | సీ: శ్యా

మాసుంజారనక కోమలాంగి సీతయాని యందురూ | యందురూ | జను
లందరూ ఆహా! శ్యాం ధర కొత్తకలిశ్రీధామదలచి తల్లిదండ్రుల్లద్ధరిక |
యిద్ధరిక దెల్పురుద్ధరక |

పదం—వాదం.

సీ! నరవరోత్తమ నీవునరసిజ భవుడో హరివో | పురహరుండవో
సురవరుండవో ప! పూనియిందు గాను గూను గూనానూయూమానసంబు!

రా! తరుణీమణి యయ్యోధ్యక్షతికాతెండిదశరథుడూ | సరసిజాక్షి
రాముడనుడూ | ప! చానాకాశికూనితోను పూనిడావాపూలద్యంపా | త!

సీ! మానవాధిప మీరలిచ్చట రానుగతమేమీ! నూనుశరప్రతి
మానసుందర | మానావతిసన్ను మదిబూని పొగడుటానునేమి | మా!

రా! కన్నేవనినుజూచి పొగడుట చిన్నననమటన | సన్నుతాంగీ
యెవగోరీ | యున్నవేమొకానిపన్ను చిన్నాబుచ్చాకాసుదెల్పు | క!

సీ! పురహరుకాగ్నృకముచే దగబూనుపురుషునికూ | సుకుచిరం
బగు జనకునాజ్ఞచే | శూర్రాగేపారూనాకు హీరాహారామేయాగోరినా!

ధరణీకొత్తాకలిశ్రీహరి దాతయైసీకు | స్థిరతరంబగు వరములిచ్చునె
సీతారామూడైయ్యోతాను చేతోమూదమూనానేలు | తరుణి!

యిక్కడినుంచి రాముడు విశ్వమిత్రుని సన్నిధికేగుట,

రా! క! యలినాధపుష్పమంజరీ! లతిమృగులగు లతలుచిగుటాకులగొనిమె
మతిరమ్యమైవపాన్పును | చతురతగావించితిపును శయనించడికక

వి! గీ! రాకోమారకు లారబల్ రాశ్రిగడచి | వేకువాయను పూ
ర్వాద్రివెకలిగాను | దుదయమొదెను కాల్యంబు లుచితముగను | ద్వి

నెగుడుమిథిలకు దివ్యలూ! |
రా! ప! దేశికావాసర కృత్యంబులు నరవేద్య భవన్నివాసంబున
కేతెంచితిమి మీమందహాస భాసుర చంద్రికలోబుక నాజ్ఞయిండు.

వి! ప! యినకులోదధి చంద్రులార యిట చనుదము రండు ఆహా
యీపుట భేదన ఘటితసుందరంబు గాంచితిరా.

వి! చ! కవగొనుదీపురకలుపున రత్నమ యాంచిత సాధయాధముల్

ఘనకథమొదవిర్జయః కాంతో నరుదెంచిగానముల్
మనముగరంగజేసి మనకేలికి దాసిక మించుచున్నవా
రికతుల చంద్రులారిమది నింపువహింపు పురపవ్రీధులకా॥

పదం—ముగ్ధురివాక్యములు.

వి యంబోమువారమైనదిగుగో యీమిధిలాపురము | సంభాష
మొందె పురసాధ్యులు నెన్నగచు॥యం॥

రా: కలరావముదె చిరుకలపలుకూల సొగసునిండు! కలహంసా
మిధునరములు నెలకేగెకొలకులంకు॥కల॥

ల: నేతకాల జలగుతుంపురు లొలసేనహాయిగల్గు! మలయమం
బార చెందనమంబ మారుతములండు॥నేల॥

వి: తరుణీమణులక ముము పురుషులసురతంబు అందునలసి | విరచి
తారత్న కర్ణంకములా నొరగినారదుగొ॥యం॥

రా: మించెనుసురనగరిని బొల్పించూటిరించీనగరిని | అందితాసాహ
గానా పంచమస్వరముతీరు యంతో॥

ల: ఓటిలోనాగిత్రాపల్లి శ్రీనీవాసునికృపచె! అతులీ తామైనశ్రీయః
పరియిండు మోదామొందు॥యంతో॥

వి: చ! వరేవరిచారకా ద్వారంబున కుశికాత్మజుండగు దెంచెనని
జనకాధిపున కెరంగించు.

సు: వ ధరాతల్పేంద్ర ద్వారంబున గాధీనందకుండరుదెంచెను విన్న
విండు మననేరదెంచెతి.

చ: కి జోహనునుపదికేయిలుగ! స్వాహాప్రీతితుల్యతేజ పరగునజేతుక
ఆహామద్యాగ్యము మీ | తీహాగతమగుటకెంత యింపెనలారెక

పదం—యద్దరివాక్యములు.

చ: మునిచుదాగి వేచెయునద్గుణాందాగి! ఘన తపః కరిపూ
భవదాగమనమున నామనముయెంతో ముదమొందె | యీదినమెంతో
ఫలమొందె ముని: వి! జనకాధా జేమమమర్వీనాథా | ఆనయమునుశీ
బానిసి కలచెడి ఘనుడివీవతీపుణ్యదావని మది నెంచా! వచ్చితినినుగా చ

జన దేవాఘ్నకృతాన్యము కైకొనుడిదె । కేవలంబగు బ్రహ్మరుషి
 వైసీనిటూనరు దెంచుటమునా భావబూ ! ధన్వతనొందూటరుదా ! జీవం
 బూ ॥ముని! వి! భూవలనూమందునకీర్తివెలయా ! నీవునీసతిహిత సుతా
 మలు భావమలరగ సుఖమలరు సుభావించా । శ్రీహరికటాక్షించా ।
 సాభావించా । జన ॥ క్షీతీమగు కౌత్రాపల్లి యందూ ! సతతమును
 నివసించు శ్రీయఃపతినిగూడిన వారని నామతి మందూ । మొక్కే దదయా
 జెందూ ॥నామతి॥

స చ చామరవృత్తము యిద్దరివాక్యములు.

వి! జనక భూవిభోత్రమా యీజగమునదు నీనకి! గనగ లేమ
 కర్మజ్ఞాన కాండములను దక్షుడౌ !

జన! ముసినరాది మూర్తిరూపముంగు రాజరుషివివై । ఘనతపం
 బానర్చి బ్రహ్మ గంటివీబ్రహ్మర్షివై ॥

పదం—ఇద్దరివాక్యములు.

జన! రాకొమరులు యెవరూయా । రాజీవాయతనేతులు ! యీ
 కల్యాణులగన్నా భూకాంతుడు యేకాంతుడౌ ॥రా॥

వి! భూకాంతావిశుప్త్యు శ్లోకుండగు దశరథునకు । లోకోత్త
 రసుందరము కలయీకుమారులుగలిగిరి ॥భూ॥

జడదారులుమీరలు యీపుడమీపతి కొడుకులనిటు! అడవులలో
 యీవెంబడి బడిగానిటుయేమకో ॥జడ॥

వి! పుడమీశాధ్వరమునకైయ్యూ పుడమీ త్రములనుడెచ్చితి । ఘ
 డీయలో రక్కనులను తడబడకను ద్యుచిరిపీరలు ॥పు॥

జన! కుసుమాస్తునిబోలిన యీవసుధేశ్వర సుతులిరుత్రుకు । అన
 మానంబగురక్కనులనువులద్యుచుటచిత్రము ॥కు॥

వసుధేశ్వర గౌతముడూ సతి కొనగిన కాపము నొదలిచీ ! వసుధ
 తివిల్లవి గనుటకు వెనజను దెంచిరి వీరలు ॥భూ॥

జన! ఫలియించెను నాపూర్వ భాగ్యంబును మునిచంద్రము । యి
 లనూతనపౌరిశుని కలకాలము స్మరియించగ ॥ ఫ ॥

పదం—ఇద్దరివాక్యములు.

వి! జనకావనీకా ఇందుధరునిధను విందు దెమ్మనుమి । కనుగొనానేతొచిరిఘనులు రామలక్ష్మణుల ఘనపరాక్రమిక్రమంబు గనుగొనమనమునుగలిగెను । ధనువిందు దెమ్మనుమి ।

జన ఘనకాలకంఠకార్ముకము మునికాంతా దెమ్మనెనా । యినకులోద్భవులింక వచ్చిరనుచుదెల్పె బాకుకానిమనుజులెవ్వరుదానిబూస । గనుభవి విసలేదని మునికాంతా దెమ్మనెదా ॥ఘన॥

దేలసంశయం యీబాలరామచంద్రునివైసి ॥ కేల ॥ ప ॥ నీలమేఘుపణుకావనమాలి బోలువాడు సుష్మిచాలా మేలుగల్గు భూమిపాల । నదేలయీబాలునిపై । నింకేలసంశయం ॥ జ ॥

జన! చాలసంతసం! మునిపాలగల్గెనొనుసంబు చాలసంతసం మేలుకొత్తపల్లి శ్రీరమేశుకృపకుజెంది చాలా బాలాచంద్రుని ధనూవీబాలులకును నవలీలజూపెదను । ఘనకాల ।

రాజ ప్రధానివాక్యములు.

రా! పోమ్ముమంత్రీహరుని కార్ముకమ్ముదెమ్మిటా ! యిమ్ముహీశ సంజనాలు । సమ్ముతినొందాగ యిమ్మునిముదముద ॥పా॥

మం! యిమ్ముహచార్తమందు కార్ముకమ్మునమ్ములగా । యిమ్ముహీశులెల్ల మానసమ్మునబెగడొంది మడిదెత్తు దిగులొంద ॥యి॥

రా! చాలబలముగల్గు జనమువేలసంఖ్యయుగా । దోలుకొనిబొమ్మునందు ఫాలాక్షుపూజించి భారంబు వహించి ॥పామ్ము॥

మం॥ మేలుగల్గుపూలకోసు మేశుపూజలగా । చాలకానొనర్చి దెత్తు సయ్యాసనేగదు సరగునసభకింకు ॥యి॥

రా, భూరిభారముదియచాల నీరతోడుతగా । నేరుపొంది తెమ్మిపరీవారంబుశివునికైవారంబుజేయూచు ॥పామ్ము॥

మం! ధరియసంత కొత్తపల్లి ధాముకరుణచే । ధరములే దెత్తుశ్రీశుపాదాబ్జములనమ్మి కరమాత్మ్యదయసుమ్మి ॥యి॥

పా! క! నరవరపురహరుధనువిదె । సరగునదెచ్చితిమిచాల సంతోషమునగా

నరశతశతము లుచునును! వారివారికి భోజనము ను యక్కతముండ

పదం—ముగ్ధునివాక్యములు.

బ|| ముగ్ధునివాక్యము యీధనునదే గనుగొను మురహరిసఖుడెపుడుక
చేబూనియునునును చుండెపుడుక | ముగ్ధునివాక్యమున వసియించిపుడుక |
ఘనులగునును బా ధననందనులను కనుగొనునునును ముగ్ధునివాక్యమును || ము ||

వి|| ఇనకులచాద్రీయీ ఘనకాగ్నీకము చేతబూనుమీనుదిగనూ
మీ | జనకాననీశుని మనమునుంట్లగా చేయుమీ | దయాసేయుమీ||యి||

గా|| ముగ్ధునివాక్యమునునునును | మీఘనునగు యజ్ఞయుగొని
నాతా | మనము న గలిగెను మ దము తా యీజనములకిగునూనొకవింతా |

జ|| కనుకాకరము కాగ్నీకమునునునును దొరకరమునబూనక | గుణ
రన మిరవోదగనలుకక | మత్సుకీకపుగొదిదెలుకక | సురుచిగముగ
సుందరిగుదెలియు విరివరమును తత్పునునునునునునును కర||

వి|| ముగ్ధునివాక్యము యునునును స శయాముచాకు| లక్ష్మ్యమొ
చాకు | శ్రీశరానన మూలదొనిలందారును నిన్ను గాంచనూ | మోడి
చాను ||నర|| ౧||

రా|| గుగువరధను విదెధరియి చిమీ | చరణములనున మనసు
చీ | ధరణిగొత్తలహరినంచీ | నేశరమునుగుర్పితి మకినాచీ |గురు||

పంచామర వృత్తం.

గా|| ధరాధరానులెల్ల పెల్ల గిల్లధనువుబట్టిక | సురాసురల్ విభీ
త్తులైయ్యి మూచుచు డవేగముక | చరాచరాదిభూతములు చెమ్మగిల్లి
ముఖిణిణక | కరార్యమంకు శరముబూని కార్మకంబు విరచితిక |

జన|| గీ|| మంత్రోపుగవ మద్యాన్వ మహిమచేత | వాంఛితంబును
సమకూరెవనుధలోస | నరయానిరుపేద కడకంబు దొరికినట్లు | నంబురాశికి
పర్వంబు నైనయట్లు |

బ|| సఖావతాస నీవేగిగుత్తుత సీతనిటుదెమ్మి

మం|| న|| దేవర ధూవర నేనేగిజుధరవేణిశుకవాణియుగు భవద్బా
కామణిని దోడ్డితెచ్చెద.

ప్ర॥ క॥ తరుణీలలామనీవిలు | నరుదెమ్మక నీకుదగిన నాధుడుదొరికె
హరువిల్లువిరచెక్షణమున | దొరకొనికకముకునుణియుదొరికినయట్లు॥

సీతా—పదం.

నానోముఫలియించెనె చెలి | యిక ! మీనాంకశతశత మానావ
కారుండు | నానో! హరిబులిటుదెమ్మక నారినునీ | నారాసనేత్రిసుకు
మానునిపూజింప || నానో! నీలాలకీమేలగుక నారీణి | మేలైనమల్లెమొ
ల్లాపూలాతో పూజింప | నానో! ధరకొత్తపలివ నువి నామణి | యుర
మగుదుదలచిన విరిసకమునపికాతు || నానో!

జ॥ గి॥ మంత్రీసత్తను దశరథ మహిపులిండు | దోడితెప్పింప దూ
తలదోలునందు | హితవురోహిత సతిసుత హితముగాను | తలలివచ్చిన
లగ్నంబు చెల్లువానకు.

వ॥ రాట్టుగవదూత లగుదెంచిరిగుగొ | స్వస్తియుక్తంబగు హ
స్తాక్షరిచె శుభపత్రికా లిఖించిన నేగదరు.

జ॥ సచినావతంస అటులనె లిఖి చెర.

జ॥ ఉ॥ రాజవిరాజమాన మహారాజగు దశరథ రాజమాన్యకుక
రాజకులుండు మిథిలపునీ రాజగుజనకుడు దీను దండముక
రాజలక్షణీ మీనుతుడు రాములకీశుభ చెత్రినవమిలో
తేజమెలర్ప వరిణాచుము జేయుటకై నిటుతలికరావలె.

జ॥ దూ॥ లారా యూశుభ శేఖ గొవి కోసలాధీశ్వరుండగు దశర
థేశ్వరున కిండు శీఘ్రముగా పొందు.

దూ॥ యేలికా మీయాజ్ఞాను సారంబుగ నేగదము.

నును త్వేతిగాములారా దూతారా యెంకుండరుదెంచితిరిందు.

దూ॥ దేవరనాను దొరగాకు మిథిలాధీశుండు ప పినారు

ను॥ దినకరకులోద్భవ భూధవ మిథిలానగరము నుండిదే దూతలర

దెంచిరి యేమొశుభ సూచకము న్నుటు లున్నది

దశ॥ సుమంతా దూతలచె తేబడిన పత్రిక వతింపుము.

యిక్కడ మీదివద్యము చదువ వలయు,

వి॥ భూరమజేశా నీదుపుత్రాదులంతయూ । కోరికలలనూన కొడు
వలుక్షేమనూ ॥ భూ ॥

ద॥ ఓతిగానకాత్రాపల్లీ శ్రీధరుని కృపాగణా అతులితమైమీయా
శ్రీరవచనమే షేమము ॥ ఓతి ॥

వి॥ క॥ కుశలమెవశరధనీకును| కుశలమెసతి సుతహితాప్త కుభినియంతా
కుశలమెవశివనీకును| కుశలమె బ్రహ్మానుభావ కుశలమెతపము॥

ద॥క॥ కుశలమమీకృపచేతను! కుశలముసతిసుతహితాది కుంభినియంతా
వ॥ కుశలమెకుశికాత్మజనీ| కుశలతబ్రహ్మర్షివనుచు కుశలమువెలసె॥

పదం—వాదం—తీపుట

వి॥ యినకులమును నుతిగాంచె నీఘనతపమును ఫలియించె । తన
యులగంటివి ధన్యుడవైతినిమనసా నంబమునొందె । నీతనయులగన ముడ
మొందె యి॥ ద॥ ఘనమగుమీకృపగంటి । యీతనయులనేగనుగొంటి ।
మునిచంద్రనుమీమననునకోర్కెల వినుపించుడినొనరితూ । నేననయము
ఖ్యాతినిగాంతు ॥ఘ॥ వి॥ ముల్లోకములేలెదారూ । మీరుకల్లలబలుకగలే
రూ । సల్లలితమరఘువల్లభులును శ్రీవల్లభుడలచేదారు । రతివల్లభుబోలి
నవారు ॥యి॥ ద॥ ఎల్లవాంఛలనుదీర్తు । మీయుల్లము కుతుకమునర్తు ।
కల్లగాదుశ్రీవల్లభుసాక్షి గుల్లనరోరుహనేతా॥ మడిచెల్లిచదె శుభగాత్రా॥
॥ఘ॥ వి॥ ఓతికాత్రాపల్లీశు । నేనుతియించెదమాహేశు । సతతముడలతు
ను సత్యవాక్యముల గతిదక్ష్పకు భువిచాలా| యతినుతిగాంతువు గుణశీలా॥

పదం॥ వాదం॥ కురుచటంపె.

ద॥ యేమేమి కాసలె యోముని చంద్రీపు తామువచించుడికక॥
నా నూనసము య నుఘానమింతైనసూ మీయానలేమయిక॥ యేమి॥ గ॥

వి॥ భూమీశా నీనూదికెనూని వచియింతు నామది రంజిల్లెనూ
ప్రీనూతిశయమున నామనోకామిత మేయైనఫలియించునూ అమా॥భూ॥ ౨

ద॥ ఫలియించెనానోము ఫలమింతబోపల కులముచాపనమాయెను
కలకాలమున మీదుకరుణచే సతీపాత్ర కలిమీ నేగను గొంటిసి హాహా॥

వి॥ తులలేనియినకుల భవులవ దాస్యులు కలికిబాంకిని వారలూ
అలహరిశ్చంద్ర యానలయాంబ రీషులపోలుపొందె నీకీర్తియూ ॥అమా॥౪॥

ద! న! ప్రధానియొక కాశ్యంబు చేగొనియొప్పును.

ద: క॥ శ్రీరాములు పరిణయమని | ధారుణిసాటింప బాపితగమనపురిని |
వారందరలంకారముకను! మోముమిధిలాపురంబుజేరగవలయున్

పదం.

ద! పదుమినుగిల్గి మదిముదమొదవన్ | సదముడజనకుని పురి
జేరన్ | సుదతులనుతుల దడుమిగున్ | మదగజగధ సమదయమందున్
ను॥ నతిసుకపానోహితులంతన్ | మతుకముతో నునపురమంతన్ |
హితబాంధవసంయుతిమింతన్ | మతిమంతుల గూపతులంతన్ ॥సతి॥

ద॥ వారణసులు భరతములన్ | మిరిసటించగ నిరతములన్ |
కోరికలలరగ సూరిజనుల్ నిటు | జేరికాస్త్రముల నారములన్ ॥వారణ॥

ను॥ దెలుపగకొత్తాకలివాసు | సలిపెదస్మరణను శ్రీవాసు! కలి
దోషమాబోకడజేసు | ఫలములనొసగును పరవాసు ॥ దెలుప ॥
ను॥ క॥ పురజనులందగుమిధిలా | పురముకేరెరిమహాత్మబుధవినుతుకుసం
గరవిక్రముండుజనకుని | కిరవుగయూ వార్తజెలిసె యింపెసలారన్
ప్రధాని జనకచక్రవర్తితో ననుట.

ప్ర॥ క॥ భూమిశశేగుదెంచెను | సాముజగధ భటసమూహసతిసుతయతుడై
ప్రేమతోదశగధభూవిభు సోమునినిటుదోలి తెమ్మి సాంవలరంగన్ ॥

యిద్దోవాక్యములు కందములు.

జ॥ క॥ నరవరయభివాదముమీ! చరణములకుజేతు రాజచంద్రమగొనుడీ
ద: పరియభివాదముమీకడె | నరనానుకగొనుమువేగ నతిమోదమునన్
ద॥ క॥ గారారాఘవలక్ష్మణ! గారారాజీవనయనరాకేదుముఖుల్ |
గారారఘుకులపీపులు | గారానాయిన్నలార రాఘవులారా!

పదం—జనక దశరథుల వాక్యములు.

జ॥ గారండి రఘునాయున్ | మత్పుమిదియె జేరరండినరవాసుకా
ప. ఘోరాతపమున సుకుమారులగంటికి గారాసుందర కారులూ సీకొ
మరూలూ ధీరూలు రణజూరు ॥ రా॥

జ: శూరీభావ్యలు మీరు పరమాత్ముని సేవ్యులై యున్నారా నాకాచారములందు నేనుపుగలసీతా వారీనిగనినారు తత్పాద నిరజచూ । లగన్నాకుడి

జ: యెందూను ననుపెంపూ జేసెదరూ నీనందనుల సొంపూ . గ. కలదవ్యతకోటి సుందారాకాశల పొ దితిదెమేలు మీసంబంధ మొందితీ పుజేచాణు యందూ । 3 ॥

జ: ధీరకొత్తావల్లీశూ । నమ్మితికీమీయరనుండు పరవేశూ । జరమభాగవత ప్రకన్నాలు సురనాధుపరిబోలి ధరనేలి । యుటిరినమ్మి వనమాల్కొనిపు శూలిక ॥ ధీరకొ

జ: క: నాతమ్మునిసుతలిడుపుర నాతనయవ్యయమాగుడనలుగురినిపుడుగ ని నయులకీగోరితి । భూతలనాధేశగోనిము పుష్కరముఖులక ॥

జ: గీ: మించివైడి సువాసన గాంచినట్లు । మలయజ బున కస్తూతి మొలగినట్లు । క్షీరమందాన నమ్మింబు జేరినట్లు । నీకుమా కలకును మా కోమరుట్టా

జ: న: సేవకా నీతిత్వోతంబుగ సావధానచిత్తుడవై యొకకార్యం బుచే బూనినెరవేర్చవలయు

జ: చ: పునీమునవిధివిధి పరిపూణకాన గాగ నలంకరించి మం దిరీచుల చిత్తరల్ సమమదీరిచి రత్నమయాందితంబు గో పురమల భసోకుంభమల బూనిదిరాజ గృహాంగణంబులక మరకతహీరమా క్రికమణీనుయమా నటు జేయగావలెక ॥

పదం— జనకునివాక్యం.

పురమలంకారినా బాపుమా । బుధవరులుబొగడ మన ॥ ప: పు వివిధులనికాగడలము త్రైములసరులగట్టిబహు శరిమెళములుగల నిరులదండ లను తోతరముగ నింపలకజేసిసుక పురిసరిగనుయూ । పుర: మీరినమంచి రద్దానమలనుమేల్ హీరపంక్తులను దిరివినిరకత శోరణముల జల్తారు జట్టి సోచరులునడిచె దారియందు వన్నీరుకుంభముల నేరపునిలుపగ

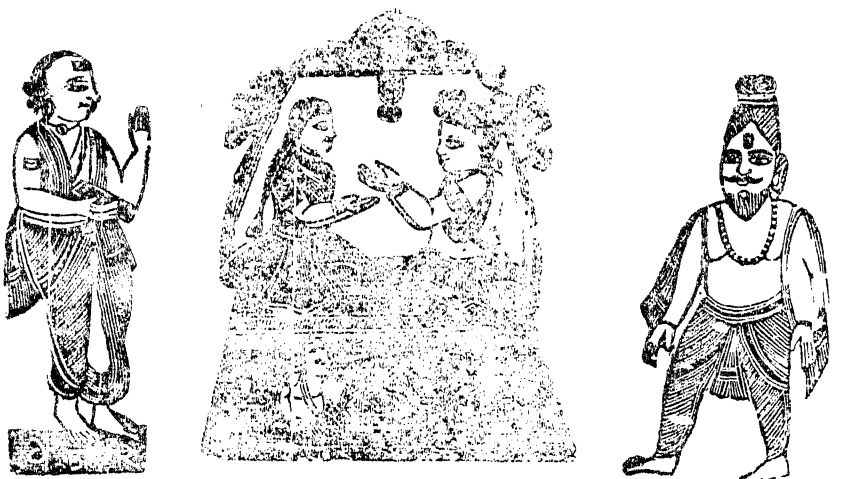
|| పురుషులగుండులధ్యనులువొంగగభూసుర పుంగవులును మనచొగట జేరగ
 అంగసనులులతి శృంగారమున మంగళహారతులుగొవిరాగను | పుంధర
 లోకొత్తపలి పురిపరిపాటుని పరిమూబోలగను సరిపాలుముద కిరీధముల
 నో సరుదేరగయీ పురిమూసీతా పోరాచుమనుచును | పుర |

ము క|| హితులు సోహితులు భూతులు నెల్ల నేగుదెంచెరి రాజే
 ద్రీ బాగుగాను పుణయోత్సవ కాలము ప్రాప్తమీయె గానవధువరుల
 రస్పింపబూనవలయు |

కం|| ధృవకీర్తిని శ్రీరాములు! పవనయుల గ ద్విజాలు సావధానము లగఁ |
 ధవబ్రహ్మములు బొగడగ | భువిసీతను వెడ్డియాడ బుధులునుతంపఁ |

జన! మత్తకోకిలవృత్తా.

రానుచంద్రీ పరిగ్రహింపుము భూవిసుని కరతలములు
 యూర్జెనను లక్ష్మణస్వామి కైకొనుపాస్త్రము. క నేమమునచేకొను
 డ భామనూ భరతాధిప | పేమహో నత్యున్ను గొనుమీ శృ
 త్యతకీర్తినిఁ |

శ్లో! తదేవలగ్నం సుదినంతదేవ తారాబలం చంద్రబలంతదేవ !
 విద్యాబలందేవ బల సదేవ లక్ష్మీకతే తేఁఘ్రయుగం స్ఫురామి |